

Edebiyat Defteri

Selver Metin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
28 Aralık 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Yıldız Kaçkını

Sema bir yıldız kazanı
Galaksiler buharı
Ben sevdim hazanı
Beklerken baharı

Güneş tortulu beyaz
Yıldız kaçkını tutkun
Işık suya Allah yaz
Düşünceleri yutkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489730/yildiz-kackini.html>

En Yakın Yarın

Yarın en yakın yarındır
Ne geriye kalan bir yarındır
Nede akan gözyaşlarının kefilisi
Sen! Yarını bekleyenlerin en sefilisi
Çekil sahneden durma geç arkaya
Hiç olmazsa adını dağlara yazar bir kaya
Seslerimi saya saya

Bulutların rengi gözlerimi kapladı konuşamadım
Utandım kimseye diyemedim bu benim adım
Sustum susmak iyidir diyerek defalarca hemde
Ve yine bir düşünce yordu beni ensemde
Hayat böyleydi ben sevsemde sevmesemde

Yollarım düğümlendi kavşaklarımda kaza
Umut bir ışığı bana kanaatti hep aza
Yollarım düğümlendi Adını yaza yaza

Suların serinliğinde boğuldum ve kurudum tekrar
Beni yalnız ve yalnız En Yakın Yarın sarar
Beklemek istemişim mantıklıydı bu karar
Ama basamak basamak ve yine bir basamak
İşte yarınlar
Allahımla aramda bir ramak

En Yakın Yarın - Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490023/en-yakin-yarin.html>

Mürekkep Hırsızı

Ben mürekkep hırsızı yorgun kalemlerin
Torbam ummanlar kadar ıssız ve derin
Ustan kaleme akan her kelimedede ben
Ama sahip çıkamam aklıma da elime de ben

Gökyüzü yırtılmış bak yine yağmur sızıyor
Yama yapın bulutları rüzgârlarla yapıştırın
Bakımsız ağaçlar çimenler hep bana kızıyor
Benim kızgınlığımsa topraktan bir kâğıt fırın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492395/murekkep-hirsizi.html>

Nurdan Mühür

BEN ÖLDÜM

Ben öldüm ve ağaçlar kuşlar sesler üzgün
Ben öldüm ya artık tüm yanlışlıklar düzgün

Ben öldüm gelsin artık ay yeniden yerine
Ben öldüm kavuşsun güneşte seherine

Ben öldüm artık karıncalar hür mü hür
Ben öldüm şimdi daha solgun Nurdan Mühür

NURDAN MÜHÜR 1 – Ben Öldüm

Yasin Yılmaz

MİZANI BEKLERKEN

Akşam; yalnızlığın doruğu hem de kat kat
Toz Saray'dan hışımla vurulan bir tokat
Ey akşamın kedisi bir yalınlıkta sen kat
Ve böylece kalmasın bende bir nebze ta'kat

Serileyim yoluna kızarmayan yüzümle
Dökülsün dilimden yazdığım her cümle
Af dileyeyim O'ndan var olan tüm gücümle

Ve yazsın çizsin yollasın beni
Nerede ebedi yurdum
Sanmayın bu terazi çok yeni
Ben onu dünyamda kurdum

Ağlamam boşuna, bitti
Yerli yerine gitti
Yoksa herkes mi hür
Vurulunca Nurdan Mühür

NURDAN MÜHÜR 2 – Mizanı Beklerken

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492543/nurdan-muhur.html>

Akşamın Anatomisi

Lacivert çarşafını giyince güneş
Yanar ışıkları bir bir evlerin
Sıcaklığın yerini alınca serin
Çıkma zamanı gelmiştir devlerin

Boşalır sokaklar yanar sokak lambası
Çıkar bacalardan yine kara dumanlar
En karamsar anıdır işte bu anlar
Gecenin geceye değdiği zamanlar

Perdeler çekilir soğuk dışarda kalır
Sıcak evlerin içi huzurlu gibi
Yıldızlar üstüne çekince mağribi
Ay yalnız kalır nemli bir kuyu dibi

[alt_cizgi]Yasin Yılmaz - Nurdan Mühür[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493024/aksamin-anatomisi.html>

Şeytan Bekçisi

Ben Cani Bedbaht'ım, şeytanın sadık bekçisi
Günahların yalanların vurgun emekçisi
Duman yoldaşlık eder ateş bana kılavuz
Küfür bana sıcacık, geniş irinden havuz

İsyan etmiş, secde etmeden kaçmışım aftan
Bertaraf olmuş kovulmuşum ulvi muaftan
Akıl bana pusmuş, korkak yalan el fenerim
Ben bu kafayla daha kimler kimler yenerim

Bir tek benden olmalı isyan bir tek benden şer
Benden yana şaşırılmalı yolu şaşkın beşer
Şer hanemde sayı üçer üçer beşer beşer

Ben insan şaşirtacak kadar şerefsiz, adi
Benim doğum günümdür asıl sıfır miladi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493595/seytan-bekcisi.html>

Sayı Ve Rakam

Sayı kaçtı rakamdan
İşte ulvi makamdan
Kovuldular on tane

(Bir)birlerine karşı
(İki)likte kaldılar
(Üç)günlük dünya arşı
(Dört)bir yandan aldılar
(Beş)eriyet namına
(Altı)nda bindirdiler
(Yedi)ler makamına
(Sekiz)i indirdiler
(Dokuz) canlı bir kedi
(Sıfır)ı kekeledi

Ve yine de her biri
Arandılar onunda
(Sıfır) yuttu kibiri
Kayboldular sonunda

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494480/sayi-ve-rakam.html>

Akşamüstü Otobüsü

Akşamüstü otobüsü
Hayatımın süsü püsü
Bir genç kızın başörtüsü
Kadar seni severdim

Otobüste binlerce ses
Ve bir o kadar da nefes
Sanki bakırdan bir kafes
Otobüste büyüverdim

Bindim altı yaşında
Küçük takkem başımda
İşte bu son savaşında
Onsekizimde durağa erdim

Akşamüstü geçen çarşı
İçinde saklar bin arşı
Bir otobüs bir ben karşı
Otobüsten iniverdim

Şimdi özler oldum onu
Akşamüstü otobüsü
İçimde yanan bir tütsü
Şimdi gözler oldum onu

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494867/aksamustu-otobusu.html>

Emlakçı Papaz

Haydi tırnaktan etten
Artır sende ne varsa
Alacağız cennetten
Tapusuyla bir arsa

Bu kadar kolay yani
Ölüm zaten çok ani

Papaz bana torpil yap
Bi tane arsa kap
Yedi denize sıfır
Dönsün üstünde fır fır
Yalnız Kılıç güneş

Vade farksız
Peşinatsız
'Emlakçı Papaz'
...Sevgiler
Saygılar diler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/511652/emlakci-papaz.html>

Beni Yenemeyeceksin İstanbul

1

Kaldırımlar ıslanıyor
Gecenin ağırlığı var omuzlarında İstanbulun
Birkaç liseli kız izinsiz evden
İstiklalde bir aşağı bir yukarı
Galata gökyüzüne meydan oluyor
Dibinde gitarist ben ve birkaç bozukluk
Şarkılar dilden dile gidiyor
Taa Beyoğluna benden habersiz
Gözlerim fersiz
Sabahı bekliyorum
Makinistler geçiyor yanımdan
Tren yok, raylar yok,
Banliyö kokusu yok
Arkasından bir erkek sevgilisinin
Bağırıyor
Belkide tüm İstanbulu
İsyana çağırıyor
Ben yalnız yürüyorum kaldırımda
Üstüme yağmur yağıyor.

2

Ve İstanbul soğuyor sessizlikte
İskelelerde martı çığlıkları
Ağlayan bir çocuk görüyoruz
Raylar üstünde
Boğaziçi dalgalanmış
Kız Kulesi ay ile haşır neşir
Vapurlar dumanlar arasında
Köprü'nün salıncağında gölgeleşir
Bilinmedik insanların kahkahaları
Taksimde yankılanıyor
Hava bozmaya durmuş
Ve sevgililer var kol kola
Öpüp koklaşır kudurmuş
Sigara gölgeleri asfalta vurmuş
Farlar dumanları aydınlatıyor
Bir fahişe diğerine
İlk sevdiğini anlatıyor
Barlar hafif basık
Girenler kahkahalarla ama
Çıkanların yüzü asık
Şimdi iki kişiyiz İstanbulda
Bir ben sahilde ağlamaklı
Birde şarkılar mırıldanan radyom
Adamakıllı...

Yasin YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559491/beni-yenemeyeceksin-istanbul.html>

Ardımdan Kalanlara

Gelmezdi gözüme bir damla haram
Gördüm ki kalmamış Kuran'la aram
Azraile karşı sökmez numaram
Demedim şeytana peşimi bırak
Ol bana canımdan Fizan'dan ırak

Bana pek uzaktı yasaktı cami
Belki avanak belki de haramı
Oldum da yaşadım uzun yılları
Yıllarca kat ettim kısa yolları
Gittiğim yerleri eyledim çorak
Kalmadı ardımda neslimden çirak

Doğruyu bilmedim söyledim yalan
Etti amelimi günahlar talan
Hayatımdan benim geriye kalan
Üstü karalı samandan yaprak
Mezarda yatan bir çirkin hortlak

Yatmak kolaydı nefsimde hoştu
Bence çalışmak didinmek boştu
Zihnim yıllarca boşlukta koştı
Bir baktım ki üstüm başım çıplak
Adım atacağım ayaklar aksak

Etmeyin dostlarım dinleyin beni
Demeyin hayata gelmişim yeni
Daha on yedisini görmeyeni
Geçen gün gömdük toprağı yatak
Gözler var peşinden bakıyor ıslak

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572049/ardimdan-kalanlara.html>

Fu'kara'm

Burada yağmur yağıyor,
...Gözlerine yıldızlar yağıyor
Sana 'kullanılmamış gökler' versem
Acaba beni sever misin
...Ben seni çok seversem?

Kaşın. saçın, kirpiklerin vede gözlerin [italik]kara[/italik],
Bense o karanlıkta ışığından fu'[italik]kara[/italik]...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589860/fu-kara-m.html>

Baba'ma Mektup

Ben neden bu kadar sessizim acaba?
Biliyorsan söyle, sen söyle baba!

Neden herkes nazikken ben kaba
Ben bilmiyorum, sen biliyor musun baba?

Herkes delikanlı sığmazken bir kaba,
Ben niye böyle sakinim baba?
Herkesi severken eş dost akraba,
Ben hep dışlanmışım neden baba?

Ben seni sevmeye çok gösterdim de çaba
Ama sen beni hiç sevemedin ki baba!

Ben sensiz aylak, serserinin tekiyim
Sen yokken yanımda dışlanmış ötekiyim.

Sana olan sevgim bir yol olsaydı da
Arada bir rüyama girseydin be baba.

Ben ezik ben yitik ben serseri bireyim
Aç kalbinin kapılarını biraz da ben gireyim!

Sensizlikte nefretim gitgide sivrildi,
Ahlakımı tutan her bir sütun devrildi,
Yönüm doğrudan yanlışa da çevrildi.
Hiçbirine karşı duramadım baba,
Bu zor duvarları kıramadım baba.

Yalnız kaldım tek kaldım,
Sensizlikte yek kaldım,
Solmuş bir çiçek kaldım.
Ömür çiçeğimi sulamadım baba,
Kendime hiç destek bulamadım baba.

Sen gittin gideli üşüyorum baba
Bir sonsuz boşluktan düşüyorum baba.

Bize sevgi gösterdin de habersiz miyiz?
Yanında götürdün de kalan biz miyiz?

Gözlerim doluyor perde perde
O soruyu duyunca "Baban nerde?"
Binlerce fikir dolaşırken serde
Hayalini görüyorum baba her yerde

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590238/baba-ma-mektup.html>

Yitik Zamanlar Ülkesi

Yitik zamanlar ülkesinde
Yolunu kaybeden bir seyyah
Ağlamaz zor susmak kolay
Kiminde kimsesinde
Kollayan yok
[italik]Eyvah![/italik]
Nasırlı bir el yoklayan hayalleri
Ve nasırdan korkan elleri
Bir bir toplanan çiçeklerden
Alınan şarkı sözleri
Birer kolaylık sağlarsa
Nazardan korkmuş gözleri
Ve o gözleri ağlarsa
Bilmem neyin kaçında
Sığınma kampı karanlık
Korku gölgede bir yaban
Unutulmuş hayal dünyadan
Neler getirse gülersin
Seni bana benden başka
Üzölmeye değer neler versin

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590940/yitik-zamanlar-ulkesi.html>

Gece Treni

Gecenin bir yarısında
Bir trende uyuyorum
Aniden koltuğun karşısında
Ayaşların sesini duyuyorum
Ve korkuyorum
Tekin değil bu adamlar
Tekin değil bu vakitte bu tren
Üzerime dökölüyor damlar
Kocaman gözlü adamlar
Aklıma gelmeye başlıyorlar
Tekin değil bu adamlar
Korkuyorum geleceyin Bu trenden

Ve birden
Gece kanadını
Geceye değdirmeden

Banliyö Haydarpaşa'ya yanaştı
Ve gece gece
İçinden sadece
Bir kaç koca kalpli adam indi
Biraz sonra gar denizi açtı
Vapurda adamlar adamlarla karşılaştı.

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595341/gece-treni.html>

Öyle Öldürmek Olmaz

Öyle terk edip giderken
Ardına bakmadan
İste böyle umarsızlık olmaz

Herşeyin bir adabı var
Ya bir elveda
Yada hoşçakal

Öyle birden sevmek
Birden bırakmak olmaz
Ya sev ölene dek
Yada umut verme
Böyle maşuk olmaz

Sevilmeden sevmekte var
Ama senin ki gibisi hiç olmaz

Bırakıp giderken masanın üzerine veda buseni
Dudaklarımın boş kalması
Hiç olmaz

Ağlatmak
Bir hiç uğruna hemde
Geceleri kaldırım taşlarının tesellisini dinlemek kadar soğuk birşey yoktu hayatımda
Senden önce

Ya tam kalbime
Yada şah damarıma sapla paslı hançerleri
Öyle aşktan sakatlamak olmaz
Ya tam git
Ya beni bırakma

Her katil olay mahalline döner derler
Son kez göreyim diye seni mi?

Yapma böyle bir Eylül seherinde ilk çıkan ışıklar gibi
Bana umut bırakma

Hem biliyor musun?
Böyle öldürmek olmaz...

Yasin Yılmaz - bir Eylül sabahı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596558/oyle-oldurmek-olmaz.html>

Nasihat

Koş durmadan, sahillerin bittiği yerleri görmek istiyorsan
Gözlerini kapat ve uzaklarda bir bulut olduğunu hisset
Bugün buradaysak hakkını vererek yaşamalıyız
İnançlı olmak zorundayız ve biliyoruz ki
İnanmak, denizlerin ötesinde bekleyen yarı göreceğini bilmektir
Kimse seni benden iyi tanıyamaz
Gölgen dahi
Ve yaşamak istiyorsan çiçek gibi
"Bir ağaç gibi tek ve hür"
Elinde varken yarım yamalak bir ömür
Ve kendini hissediyorsan bir kömür
Gibi
Elmas olmaya çalış
Ve unutma
"Sevebildiğin kadar insansın."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596990/nasihat.html>

Evet Paşam

Gitmek mi zordur yoksa kalmak mı?
Söyleyin paşam
Gitmeli miyim acaba?
Ben yüce dağlar aşamam
Uzun yollar çaba gerektirir çaba

Ellerine bir emanet bıraktım onun
Paşam
Bana ait bir yaşam

Kim bilir gözlerinden kimler geldi geçti
Ve o kimi seçti
Benimkisi bir hevesti
Ruhum bir yel gibi ellerinden esti...

Evet paşam
Kasvet dolu bu akşam

Kalmalı mıyım sizce
Suskun ve çaresizce
Nedir paşam
Çare sizce?

Gurbet paşam
Gurbet uzun bir hikaye
Ne amaç var onda ne gaye

Son çare
Sokaklarda dolaşarak avare avare
Bir gülüş çalmak ondan
Ve biraz daha kaçmak
Kaçınılmaz sondan...

Yasin Yılmaz

00:46

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597718/evet-pasam.html>

On Sekizin Sonu

On sekizim bitti ama ben
Tanıyamamışım kendimi
Ne haberim var hünerimden
Ne de zorlamışım bendimi

Senelerce ben yanılmışım
Hep kötülükle anılmışım
Belki bilirdim efendimi
Ama bir asi sanılmışım

Düz yollar hep bana yokuşmuş
Üstüm başım her an konuşmuş
Ejderha bilirken fendimi
O sadece ufacık kuşmuş

Senelerim toz oldu kaçtı
Kalelerime korku saçtı
Anlatacakken ben derdimi
Başkası bana derdini açtı...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598002/on-sekizin-sonu.html>

Gel, Sadece Gel...

Öldükten sonra neye yarar
Mezarıma gelmeyeydin
Kim sorar beni, kim arar

Bulut gezer güneşe hasret
Belki barut ateşe hasret
Yada divane şu gönül
Gelmeyecek eşe hasret
Ve gel şu yaralarımı
Senden kalma son haykırışları
Karanlık gözlerine hapset

Ama gel, gel paşam
Belki şimdi
Belki bu akşam
Göçecek bu ruh bedenden
Bitecek bu yaşam
Ama sen yinede gel paşam
Belki yok param paşam
Ama gel ki gözlerinde
Bize bahsedilsin yeni bir akşam
Ve sabahında kullanılmamış bir yaşam

Bekliyorum son gördüğün mezar taşında
Veya pencerenin başında
Ama sen yinede gelmeye çalış paşam
Gel ki
Sadece 'Geldi' diyebileyim diye gel
Gel...

Yasin Yılmaz

Metrobus
O'na beş kala
9.55

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598361/gel-sadece-gel.html>

Ödüm Kopuyor

Kara bulut misali bir akşamın sabahında
Ben güleyim diye
Bana bir güneş edildi hediye

Gözlerimin ölümünden önce
Ağlamamam için
İçi boşaltıldı hiçin

Eylül güneşlerinde bulutlar gezerken gözlerinin ufkunda
Belki bir karınca
Mezarıma varınca
Ve toprağa girip beni sarınca
Birden
Şu ıssız kabirden
Kaçacağım
Kendime yeni yollar açacağım

Bir gece uyurken o kuş tüyü yatağında hiç bir şeyden habersiz
Başında bir göz dikilecek, fersiz
Ağlarsam gözyaşlarım dökülür saçlarına uyanırsın diye
Ödüm kopuyor biliyor musun
Paşam.

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598549/odum-kopuyor.html>

Bugün Ağlamak Bedava

Bugün gece daha ağır
Bağır bağır bağır
Duyuramıyorum kendimi
Herhalde gölgeler sağır

Kimim kimsem kalmadı burda
Gitti hepsi, gitti öz yurda

Seni görmek için yollarda sabahladım
Sesinin yankısını aradım
Adım adım

Pencerende sabahladım
Gül yüzün aydan aksetsinde bir dem salaha ereyim istedim
Çok mu?

Bugün ağlamak bedava paşam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598842/bugun-aglamak-bedava.html>

Bay Aykırı

Ben Bay Aykırı
Saçlarım sapsarı
Gözlerim yeşil
Yemyeşil
Yemye...
Yem...
...

Ben haykırışlar içinde sessiz kalanlardanım
Güneşe karşı şemsiye, yağmura gülümseyen
Ne isterse canım
Onu yapanım

Beyazsa rengin
Siyahlar içinde ara beni
Sen soluk benizli olabilirsin
Ama ben bir zenci kabilesinde çocuklarla toprak kazıyorum az önce ölen kardeşim için

Güneşe doğru yolculukta
En arka koltuk benim

Sen asık olup ağlarken
Ben aşık olunup peşinden ağlananım
Canım

Hey İngiliz dostum
Senin inadına İrlandalıyım

Siyaha karşı beyaz
Kışa karşı yaz
Çoğa karşı az
Sen usluysan
Ben haylazım

Aslana karşı bir Kanarya
Kanarya karşı bir Aslan'ım
Aslanım

Susuyorsan
Kulaklarını yırtan bu haykırışlar benim
Ağlıyorsan
Sinirlerini patlatıp seni delirten kahkahalar
Bittilere karşı Biraz Daha'lar
Hep benim

Sen bir Müslümanı terörist olarak görürken o Müslüman benim...

Gözlerini kaçırırken ışıktan
O ışıkları yakan benim...

Sen belki beni bilmiyor olabilirsin çocuk
Bunları bilen zaten benim...

Devamı sizlerden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599444/bay-aykiri.html>

Inna Lillahi ve Inna Ileyhi

Ne diyordu yaradan
Inna Lillahi
Ve inna ileyhi
Raciun
Neler geldi geçti aradan

Zamanın tutsaklığını yaptığım dönemlerdi
Paraya tapıyordum sanki
Mal mülk önemliydi
Bilmiyorum ruh halim nasıldı o anki

Sonra bir gün aniden
Bir ses geldi camiden
Inna lillah
Inna ileyhi
Raciun
Doğru muydu duyduğum

Ondan geldik ona döneceğiz
Birer yıldız gibi kendi gökyüzümüzde söneceğiz
Biz kimiz ve neyiz
Öğrenmeliyiz

Şimşekler çakıyordu
Şimşekten atlarla
Melekler yere akıyordu

Gözlerim aydınlandı
Ruhum baştan canlandı
Birden bu bedbaht
Heyecanlandı

Yıllar sonra yine
Dönüyordu bir beden
Sevdiğine

Mezar taşında
İsim yazıyordu
Bir kaç kişi başında
Sadece

Gömdüler bir gece

Bir seven sevdiğine kavuştu
Vuslat son buldu
Mezar taşında ise

Sadece sevdi
Yasin...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599820/inna-lillahi-ve-inna-ileyhi.html>

Ayşem'den Başkası Mı?

Ayşem'e

Seviyordum seni Ayşem
Hayat kaynağım, tek neşem
Kara gözlerinde buldum
Gülmeyi ben ak menekşem

Ayşem
Sen gideli üşüyorum
Boşluklardan düşüyorum
Benliğim, içtenliğimle
Düşüne üşüşüyorum

Korkuyorum Ayşem sensiz
Bıraktın beni nedensiz
Yaşıyorum artık sanki
Hayalet gibi bedensiz

'Hayır' daha kulağımda
'Lütfen' hala dudağımda
Tütüyor aşkın hep aşkım
Kırık Kalpler ocağında

Gitme diyemedim amma
Kalmalıydın
Beni benden almalıydın
Belki hırsızlıktır,
Muamma
Bakışımı çalmalıydın

Bu yazdıklarımı asla göremeyeceksin biliyorum. Ondan dolayıdır ki bu kadar açık seçik söyleyebilirim ki sana Seni Hala Sevemedim..

Yasin Yılmaz

AyşeN.B.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600146/aysem-den-baskasi-mi.html>

Gazel

Yarin elinden bir tas su verin bana
[italik]Mecnun ki oldum[/italik] hasretten yana yana

Kimseler [italik]bilmez ki içimdedir[/italik] yaram
Görsem onu bir kerecik kana kana

Rüzgar getirir kokusunu öteden
O [italik]kokudur ki hayat[/italik] verir bu cana

Gözleri içinde kaybolmuş düşlerim
[italik]Gülüşleri ki nedendir[/italik] heyecana

Korkum ellerinde yabancı ellerdir
O [italik]korkumdur ki dokunur[/italik] oldu kana

Elbet ebede gideceğiz sonunda
Neden [italik]olmasın ki yar[/italik] ile yan yana

Meçhul, yitik oldum aşkı viran oldum
Oldum[italik] fakat ki diyemedim[/italik] ben sana.

Meçhul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600535/gazel.html>

An Durdu Daha Öteye Gidilmiyor-(Anayurda Özlem)

Toplanmış gül bahçesi, kalmış dikenini
Gerçek aşklar eskimiş, kalmamış yeni
Özler olmuş yürekler, artık gideni
Zaman durdu şimdi, geçmek bilmiyor

Güneş bulutlar ile hep dans ediyor
Salkımsöğüt suya, reverans ediyor
Deli gönül giden yarım dönse diyor
[italik]An durdu daha, öteye gidilmiyor[/italik]

Yollar bitti, dönüşler kapalı kaldı
Ölüm gözlerden can ışığını çaldı
Yar sessiz, saç telini rüzgara saldı
Görünmez oldu gök, dağlar seçilmiyor

İssiz kaldı atadan kalma otağlar
Analar başlarına karalar bağlar
Gelinler sızlaşır,körpe kızlar ağlar
Vermiş sırt sırta şimdi, dağlar geçilmiyor

[italik]Zamanın Hücresinde Bir Kaç Saniye
Geçirdim Derdime Belki Derman Diye
Az Daha Kalsam Dönsem Deliye
Dokunur Mu Acaba Giden Sevgiliye...
[/italik]

Yasin Yılmaz
Dört:40

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601299/an-durdu-daha-oteye-gidilmiyor-anayurda-ozlem.html>

Hukuk Fakültesinde Bir Kız Sevdim

Hukuk Fakültesinde bir kız sevdim
Gözlerini görmek için
Dersler kaçırđım
Otobüsler, tramvaylar kaçırđım
Sınavlar kaçırđım
Gözlerini görmek için
Çok şey kaçırđım
Ayrıca
O gözlerime bakınca
Ne hikmettir ki
Gözlerimi de kaçırđım

Ben önceleri bir devdim
Cüce insanlar arasında
Ne zaman ki
Hukuk Fakültesinde bir kız sevdim
O zaman işte eriyeye eriyeye
Bir göz yaşı kadar kaldım

Gözlerime baksın diye
Gözlerine bakakaldım

Saçlarının rüzgarla dansında
Şansım olmadığını anladım
Geceyle gelirken kulaklarıma bir Seda
Sabahlara kadar ağladım

Güneşi görmek için yüzünü görmem yeterdi
Ki teni bir süttten beyaz, belki daha beterdi
O ki
Hayatlara anlam yüklemek için yaratılmıştı sanki

Görmek için
Askın, sevginin, heyecanın
Bedene girmiş halini
Çok şey kaçırđım...

Hukuk Fakültesinde...
Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601995/hukuk-fakultesinde-bir-kiz-sevdim.html>

Unutma Beni

Cennete dokundum
Görünce seni
Gülüşünde ölüyordum
Sensiz gecelerin hesabı için
Yıldız çaktım gökyüzüne
Binlerce...

Uzun yollarda koştum yokluğunda
Hayata küstüğüm bile oldu
Gözlerimde birer
Tütsü yaktım...

Seninle çok yanlış zamanda tanıştık biz
Daha önceleri neredeydin ki

Unutulursam eğer o kül rengi gözlerinde
Yağmurlar hatırlatacak sana beni
Ama sen yinede
Unutma beni...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602610/unutma-beni.html>

Konuşan Kuşsa Sussa

[italik]şaşırarak sarılırsan şam sarımsağına
Solarsa řiřkin řiře, řiře dűsse sađına
şahane susuşlar sorsa, sonra şimşek sussa
řansım sisler űstűnde űřűse, sisler konuřsa
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602880/konusan-kussa-sussa.html>

Tansiyon Istasyonu

Yaşam kokulu rayların sonunda
Uyandım Tansiyon Istasyonunda
Kimse bilmiyor kim olduğumuzu
Loş ışıklar açarken buğumuzu
Boş koridorlarda bi karartı var
Köpek seslerini hep o kovalar
Yağmurun akittiği damdan sonra
Bir biz varız, bide çatlak kovalar
[italik]Yalnızlığa sarılıp uyuyorum[/italik]...

Güneşi boğarken ben korkulukta
Son damlada eriyor olukta
Yanımdakini görmüyorum o an
Sonra bir umutsuzluk, genzime dolan
[italik]Yalnızlığın sesini duyuyorum[/italik]...

Son trende istasyona varınca
Gölgelerden geliyor bir karınca
Sonra nefesimde danslar başlıyor
O masum karınca beni sarınca
[italik]Yalnızlıkla ruhumu yuyuyorum[/italik]...

Gökleri içiyorum tek yudumda
Gölgeler katlettim uyuduğumda
Gözlerden uzakta göz bebeğimde
[italik]Yalnızlıkla hayatlar boyuyorum[/italik]...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603123/tansiyon-istasyonu.html>

O Güneşin Gölgesiydi

O ki sevmenin beden bulmuş haliydi,
Güneşin gölgesiydi yeryüzündeki,
Ayın ikizi...

Söylenmiş tüm şarkıların nakaratıydı,
Dinleneceklerin melodisi...

O aylardan eylül gelince yaprakları dökülen ağaçların yeşilliklerini emanet verdikleri bir aşk hırsızıydı...

Zamanın kuyusun atılmış bir dilekti o.

Unutulmayı imkansız kılan bir soyutluktu...

Uzun kış gecelerinde içimizi ısıtan bir masalın kahramanı, geceleyin gezen cinlerin prensesiydi...

Her ne kadar biz onu unuttuğumuzu sansakta o geceyi bölen, bir kılıç gibi ikiye ayıran çığlıklarla yanımızda bitecek.

Unutamayız onu,
O toprağa atılan her adımda,
Uçan kuşlarla bize selamlar ulaştıracak...

Belki denizlerdeki dalgalar bile onun sırlarını getirir.

Hem o unutulmuşluğun dipsiz uçurumlarına köprüler kurmadı mı?

Cesaret edip bakamazken biz
O ruzgarların sırtında geçti o derin vadileri,
Sonsuz okyanusları...

Çemberin daraldığını farketsekte onu beklemeye devam etmeliyiz.

O bizi parmağımızla gösterebileceğimiz en uzak ufukta alevden bir atın sırtında bekliyor.

...Ona ulaşmalıyız

Vazgecemeyiz...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605396/o-gunesin-golgesiydi.html>

Nedenselleştirmek

Son mevtayı da yıkarken gölgeler güneşten saklanarak,
Ay yardım ediyordu onlara...

Toprak saklayacaktı sırlarını,
Birisini gelipte bağrını deşene kadar...

Yağmur ne kadar hızlı yağarsa yağsın,
Güneşten koparabileceği yalnızca gökkuşağı mıdır?

Uzun yollar sadece gidiş için yapılmıştır,
Aynı yoldan geriye dönemezsiniz

Kağıtlar bir sır saklasada kalemden
Kalem tüm bildiklerini kağıda anlatmak zorunda...

Yalnız güller mi solmak için açıyor?
Açılmadan bir gül solmaz mı ayrıca?

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/606879/nedensellestirmek.html>

Aşk, Mesafelerle Aramıza Köprüler Kuruyor Ayşem

Adının yanına koyduğum her kelime
yeni anlamlar kazanıyor birdenbire
kağıttan dünyalarda
benden habersiz...

İsmindeki her harfte
bir aşk yatıyor gizlice,
her harf diğerine meftun,
diğerinden habersiz...

Uzun lafın kıyası ismine çıkıyor hep,
özetlemek istediğim herşey senden büyüyor,
özetle sende bitiyor
senden habersiz...

Alfabeye ilham kaynağı olmuş ismin,
isminden arda kalan güzellikleri paylaşmaya çalışmış diğer harfler
aza kanaat edersecine
bizden habersiz...

Herşey
gözlerinde çakmak çakmak akan yaşlarla temizleniyor,
anlanıyor,
canlanıyor
gözden habersiz...

Mesafelerle
aramıza köprüler kuruyor aşk,
gözlerimizin iskelesinden,
martılarla buseler yolluyor
birbirimize,
ikimizde habersiziz...

Adında gizleniyor

Aşk,
Yaşlarını gizlemiyor sevinçlerimiz,
Şaşıyoruz aniden güldüğümüze,
Efsanelere eş aşklar yaşama hevesiyle

ufkumuzu çeviriyoruz birbirimize,
birbirimizden habersiz...

Sonra bir gece
rüyamda gördüğüm sen,
gözlerini süze süze
önümden ömrüme akıyorsun,
bi bana
bi hayatımın kalanına bakıyorsun,
süzülüyorsun rüyalarımın göz kapaklarıma,
gözlerimi kapatınca sen,
açınca boş dünya,
kapatınca sen,
keske ölsem diyorum, çok mu diyorum?

Ayşemden habersiz...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/609699/ask-mesafelerle-aramiza-kopruler-kuruyor-aysem.html>

Çabuk Olmalıyız Ayşem

Artık aşık olmak için çok geç
Daha erken karşılaşmalıydık
Sevemem seni bu vakitten sonra

Neden yıllar önce
Sahillerde avare dolaşırken gelmedin yanıma

Belki bir Eylül akşamı
Yada bir yaz pazarında
En azından seni sevmek için bahanem olurdu
Şimdi çok geç kaldık
Aşk eylül akşamlarına yakışıyor

Söğüt dallarından çiğ damlaları düşerken toprağa
Yaza doğru sevmeliydik biz
Ne bileyim belki hazıranda
Çayırların içinde koşarken karşıma dikilmeliydin
Derelerden yalınayak geçerken
Yada başıma güneş geçe geçe
Bir anadolu erkeği gibi
Tarla biçerken
Gözlerinin gölgesinden avuç avuç hayat içerken
Takılmalıydım sana

Şimdi sevmek için çok geç kaldık be güzelim
Ayrılmak içinse çok erken

Bırakma ellerimi ama biraz daha tut
Isıt avuçlarında kış güneşi gibi

Biliyorum geç kaldık ve zamanımız yok

Çabuk olmalıyız Ayşem...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/613746/cabuk-olmalimiz-aysem.html>

Hayır ve Sonrası

Dün akşam bana hayır dedin,
Gece aklıma gelince bi an
Nefesim kesildi,
Kalbim tekledi,
Anlayamadım...

Boğazıma bir kuş kondu,
Çırpındım çırpındım
Uçurmaya
Ağlayamadım...

Hala yaşıyor olabilirim ama
Gittiğinden bu yana
Tüm renklerimi kaybettim
Gökyüzümü gözlerince
Boyayamadım...

Anlamsızlaştı yaşamam
Hayat bitti
Gülmek gitti
Sonlandı yaşam
Ruhum bedenimi terketti,
Terkedilmiş mezarlara
Kendimi gömdüm...

Ayşem
Gitme
Karlı dağların ardında yitme
Hayat kaynağım, neş'em...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/619242/hayir-ve-sonrasi.html>

Ruh Labirentinde Cadı Dansı

Bir büyücünün kayıp sandığında buldum çocukluğumu
Yıllar sonra.

Ve senin peşindeyken
Kaçtı yıldızdan gemilerle
Aşkının diyarına...

Bıraktığın caddenin köşesinde
Hala [italik]ağlamaklı[/italik] sesimle
Şarkılar söylüyorum
Hayaller kuruyorum
Yarına...

Geceleri hayatın acı şerbetini yudumlarken
Aklıma gelmiyorsun artık
Silikleşti yüzün,
Annemin yüzünü unuttuğumdan bu yana...

Nedenselleştiriyorum artık tüm olan biteni
Her şeyimin nedeni sen oluyorsun
Sonucu ayrılıklar...

Bir [italik]cadının kazanında[/italik] kaynarken buluyorum gençliğimi
Biraz kahkaha yüklü,
Aşırı tansiyonlu,
Bir tutam hiperaktif...

Yüzümde sivilce sivilce hayatın imzalarını taşıyorum
Sesindeki yorgunluk sesimi deliyor,
[italik]Çatallaşıyorum...[/italik]

Her çift gözde yeni aşklara yelkenler açıyorum
Kaçtığın yıldızdan gemilerle...

Hayat beni noktalamaya çalışsa da
Bir balığın çırpınışlarıyla,
Karada nefes nefese koşarken buluyorum kendimi
Gün batımında,
Bilmediğim günlere
Yaşamadığım hatalara doğru...

Bir [italik]kedinin[/italik] pençelerinde yakalıyorum
Yaşlılığa doğru kaçan hayatımı...

Ağlamaklı olmuş biraz,
Kimden kaçıyor,
Kime doğru...

Yırtık pantolonlar içinde koşuyorum,
Taşların üzerinde kayganlaşmış hayatlara basa basa,
İğreniyorum aynada gördüğüm yabancından...

Bir ruh labirentinde arıyorken benliğimi
Yıllar önce kaybolan bir [italik]ihtiyara[/italik] rastlıyorum...

Kimmiş, neciymiş bilen yok ama
Gözleri fazlaca tanıdık...

Arka fonumda hayatımın
Bir parçaya eşlik ederken buluyorum o ihtiyarı sonralarıysa,
Tam olarak anlamasam da
'Dalgalandım da Duruldum' diyor,

Belki de beni yiyor...

Caddede dönerken köşeyi bir [italik]çocuk[/italik]
Şarkılar mırıldanıyor [italik]ağlarcasına,[/italik]
Kucağında [italik]kedisi [/italik]olan bir adam
Bi kaç bozukluk yuvarlıyor caddenin köşesine,
Gençlerse kaldırımında Cadı Dansı tutturmuşlar...
[italik]
Bir mezar taşında rastladım sonra o ihtiyara,
Sesi hala çatallı,
Cadı Dansı da biliyor,
Ama biraz ağlamaklı,
Kedisini kaybetmiş...

[/italik]

Yasin Yılmaz-Roma Öncesinde Hayat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621984/ruh-labirentinde-cadi-dansi.html>

Ey Efendim

Sen göklerde güldün, gülde izdin,
Yağmuru yıkar, gülden temizdin.
Belki uzaktın seneler kadar,
Ama herşeyden önce sen bizdin,
Yıldızları saçımıza dizdin.

Çok mu eskiydi geldiğin asır?
Biz o zamandan beri muasır,
Biz ki o zamandandır medeni,
O zaman beridir bu fasıl.
Unutmazsın peşinden gideni,
Aşkın bize yarından da yeni.

Ey anlamını bilmediğim kelimeler sahibi
Ey okuyamadığım kitapların kâtibi
Ey sonu gelmez dertlerimin tabibi
Yardım et [italik]Ey Efendim[/italik] Allahımın Habibi

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624301/ey-efendim.html>

Sanki Düdü

Bugün benim doğum günümdü
Kimse hatırlamadı
Normal bi gündü
Dün gibiydi
Sanki düdü...

Bugün benim doğum günümdü
Soran olmadı hiç.
Değersizleşmekten
Alışmışım zaten...

Temmuz başlarında dolanırken güneş
Başak başak çocuklar koşarken köy yollarında
Hatırlıyorum dün gibiydi
Ben doğdum ama kimse hatırlayamadı...

Toprak kokarken avuçlarım
Avuçladığım yaşamdan kopmak üzereyim şimdi...

Damlaların sesini duyan ben
Korkuyor oldum şimdi her sestem
Aldığım bir nefes diğer nefesten
Borçlu gibi...

Pamuk şekerini bitiren
Yeni oyuncağını yitiren
Çocuklar gibiyim ben
Yaşamam zararlımış gibi
Hayata borcum varmış gibi...

Hiç doğum günüm olmadı benim
Ve yaslandığımı farkettilim...

Bugün benim doğum günümdü
Ne farkı vardı
Sanki düdü...

Yasin Yılma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626444/sanki-dundu.html>

Hak Din

Kuran okunacak derin bir kitap
Yaradanın sana ediyor hitap
Anlasan sen onu düşmeden bitap
Seneler evvelinden geldi hak din
Sense yanımıza hala gelmedin.

Günahlar altında ezilip bağrın
Cevapsız kalırsa imdadın çağrın
Tebessümle hafifler gönül ağrın
Seneler evvelinden geldi hak din
Nefsini tövbe okuyla delmedin

Zannetme dünyaya geldik boşuna
Cehennem elbette gitmez hoşuna
Gel sende hemen elveda de şuna
Seneler evvelinden geldi hak din
Harama bakmayı engellemedin.

Annene babana etmeden veda
Azrail borcunu edecek eda
Ne sesin kalacak, ne de bir seda
Seneler evvelinden geldi hak din
Sen hala tarafını bellemedin.

Çıkarken huzura gözlerin dolu
Ve kaybedeceksin sen sağı solu
Görünürken birde sıratın yolu
Seneler evvelinden geldi hak din
Kendini sıratıta dengelemedin.

Sıyrılarak ruhtan, bürünüp ete
Inanan girecek o gün cennete
İcabet ederek ulvi davete
Seneler evvelinden geldi hak din
Ey garip Yasin, sense gelemedin.

Yasin Yılmaz
Bir dokun, bin günah işit...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629750/hak-din.html>

Seni Sevmenin Faturası Çok Kabarık

Geçen gün seni izliyorum diye gizliden,
Beni içeri aldılar,
Birkaç gün tutup saldılar.

Geçen gün seni seviyorum diye,
Bir adam şair olmuş
Bir çocuk gitmiş, yerine bir genç gelmiş,
Rüzgar esmiş, bir vapur yan yatmış
Yine Gazze'yi bombalamışlar,
Etiyopya'da bir zenci açlıktan
Bir 'Medeni'de obeziteden ölmüş,
Olağan şeyler yani
Seni sevmem gibi...

Geçen gün sana bir şiir yazdım diye
Bir kız bana asık olmuş
Babam eve dönmüş, anam sevinmiş, ben babamı sevdiğimi söylemişim,
Sokakları temizlemiş belediye
Bizim rüzgar gülü dönmüş
Trabzon şampiyon olmuş...

Yalan, kulliyen yalan.
Ne ben şiir yazabilirim, ne sen şiirlere sığarsın...

Hayatın olağanında sayıkladığım tezatlarda yaşamak isteyen binlerce mülteci var...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630272/seni-sevmenin-faturasi-cok-kabarik.html>

Duvarda Sıkıntı Gölgeleeri

Gençliğim,
Uzayan yolların kısa seyyahı
Kuru nehir yataklarında bir cin,
Hatırlanmak, panzehiri bu gencin
Yıllar sonra bile...

Fotosentezsel yaşamlarda kaybolan yılların telafisi bir kaç yanan mumun dumanı
Kaybettim zamanı
Zaman algımı

Örümcek ağlarına takılmış
bir böceğin çırpınışlarından
çıkan seslerden bir türkü
tutturan örümcek benim...

Ben hayaletlerin korktuğu çocuk
Ben rüzgarın ayak sesleri
Ben senden benden uzaklara göçen muhbir
Zaman durana kadar ben yelkovan
Sen akrep
Kaçacaksın sen
Ben kovalarım
Her görüşmede sokacak aşkın beni...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/636511/duvarda-sikinti-golgeleri.html>

Gece Gece Vuslat Vurgunu

Gaipten bir ses geldi, Esra adı
Zamandan ve mekandan soyutlandım.
Bir an kayboldu ruhumun miadı,
Muaverada tekrar boyutlandım.

Rüzgarda fısıltı, ben vuslata aç,
Çok uzun zamandır sevgiye muhtaç,
Gözlerde derdime ararken ilaç
Başka bedende zamansızca yandım.

Yasin Yılmaz

Havada Beliren İsim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/636883/gece-gece-vuslat-vurgunu.html>

Leyl'u-Mecnun (Macera Gözlü Kız)

Unutulmaya yüz tutmuş kalbimin
Tuz basılmış çatlaklarından akan.
Güneş gözlerimde eriyor,
Sen eriyorsun.

Kitap aralarına sakladığım sevda yüklü şiirleri tozlar kapladı
Kuş tüyü kalemler, düş köyü kaleler
Hepsi kafamdalar
Hepsi el eleler.

Gökyüzünü göğsümde taşıyamam ki,
Karartma gecelerimi.

Macera gözlerin çelik yelek giymiş birer melek kılığında
Geziyorlar geç kalınmış bir boşluğu.

Saman kağıtlarında sana yazdığım tüm aşk şiirlerim duman duman nura döndü
Aşk iki kişilik bir birdir,
Haydi gönlümü gönlüne girdir...

Sen benim bilinmeyen numaramsın
Tüm ilizyonlarımda
Koşan çocukların terli başlarını okşayan yaşlı bir ruh saklıyorum
Bundan sonra güzelim
Gözlerime bakmanı yasaklıyorum..

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637209/leyl-u-mecnun-macera-gozlu-kiz.html>

Münafık Değilim

Ne kadar varsa da uykuya eğilim,
Sabahı kılırsam münafık değilim!

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637980/munafik-degilim.html>

Nilay

Bir kız gördüm, adı Nilay'mış
Gökte ay, ona tokaymış
Rabbim onun güzelliğini
Ayşe'me üzölmeme saymış.

Saçları siyah, gece gibi
Teniyse beyaz, yok sahibi
Endam onda, ona naz gerek
Üzer mi insan onu bilerek.

Güneşe rakip,o bir fasıl
Yüreğimdeki bir fay hattı
Acaba hayat onu nasıl
Gönlünüm zindanına attı

Ela gözler, zamanda seyyah
Sözlerinde bir hayat gizli
Ağzımdan çıkan ilk söz 'Eyvah'
Kalbi ezilmiş, ayak izli.

Ah elleri elime değse
Gök başını önüme eğer
Gözü göz selime değse
Adım yedinci göğe değer.

Yasin Yılmaz/Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/638393/nilay.html>

Gününüz Günümüz

Seni sevdim diye,
Dünya klişelerinden vazgeçti.
Kuş uçtu, kervan geçti...
Artık istisnalar kaideyi bozuyor güzel kız
Seni sevdim diye dünya kendinden geçti..

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/639408/gununuz-gunumuz.html>

Üç Pencere ve Cami

Üç pencere var duvarda,
İkisinin arasında bir tablo asılı.
İkisinin arasında bir klima
Ve pencereler aydınlattı hasır

Üç pencereden de güneş hücum ediyor.
Kişiliği silik ses garip bi şeyler diyor.
Omuzlarım sıkışık alnım yerde kırışık,
Yüzüm asık, bedenim perde perde kırışık.

Üç pencere var duvarda
Karşısında diz çökmüş bir harami.
Huzur buldum bu arada
Doluyorken bu cami.

Yasin Yılmaz-Nenehatunda Bir Bayram Sabahı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/640292/uc-pencere-ve-cami.html>

Babam Ve Kronik Sevgisi

Benim babam;
Sert adam,
Çok mert adam.
Dertleri içine atıyor,
Dert içinde yatıyor...

Benim babam;
Çok iyi adam,
En iyi adam.
Ben iyi adam değilim.
Babama göre ben adam bile değilim,
Belki bir çocuğum hala...

Ben babamı hiç ağlarken görmedim.
Siz hiç babanızı ağlarken gördünüz mü?
Ben görseydim aklımı kaçırırdım.

Ben babama hiç "Seni seviyorum baba!" demedim.
Denedim ama demedim.
Eğer babamı ağlarken görmüş olsaydım,
Belki derdim,
Ah derdim, büyük derdim...

Ben babama hiç doyasıya sarılmadım,
Omzunda ağlamadım.
Babalar acaba evlatlarının ağladığını görünce üzülür mü,
Kalpleri bir noktaya büzülür mü,
Gözleri yaşlarla süzülür mü, bilemedim...
Çünkü biz hiç karşılıklı ağlamadık.

Ben babamı rüyamda çok az görürüm,
Gerçek hayatta gördüğümünden biraz fazla.
Ben babamı ağlarken görseydim derdim ki;
"Ağlama baba, evlatlar babalarını böyle görmemeli."

Ben hala bir çocuğum babama göre.
Ah töre. zalim töre;
"Babalar, babalarının yanında çocuklarını sevmezler"miş...
Herhalde dedemin ruhu hep babamı izliyor,
Bu sebeptendir ki, babam sevgisini gizliyor.

Ben babamı çok özledim.
Eğer babamı ağlarken görmüş olsaydım,
Kalbim biraz yumuşardı, sarılırdım ona.
Ben babamı hiç beni severken görmedim...

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/640493/babam-ve-kronik-sevgisi.html>

Nilay 2-Zamanın Prensesi

Çok zaman oldu görmeyeli seni
Havalar bozdu, yapraklar sarardı
Kaybedince gök çizdiğin deseni
Ben unuttum seni, kalbim karardı
Oysa bakışlarım seni arardı
Semadan kalbine giden yol vardı

Sensizlik benim savaş ve kederim
Sensiz gecede kaç şair ederim

Renklerim toplandı bir prizmaya
Sensiz şiirlerim tutmuyor maya
Çabalasam da ben dik durmaya
Sensizlikde, renksizlikten beterim

Sevda orucum bozuldu seninle
Beklediğim ilk ışıklar gibisin
Dön yüzünü bana sesimi dinle
Unutulmayan aşıklar gibisin

Gamzende kaybolan düşlerim var
Bütün hayallerim hep seni kapsar
Gözlerine bakabilirdim hep yar
Belirene dek geçmişteki duvar

Acaba bir gönül kaç kere sever
Kırık kalplerde aşk yeşeremez mi
Ey iki bedende bir olan devler
Bu aşıklar vuslata eremez mi

Söndürdü güneşimi bu sensizlik
Sen bizliksin, değilsin ki sen sizlik

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641581/nilay-2-zamanin-prensese.html>

Şairler Sultanı (Sultanu'ş-Şuara)

Kelimelere üfler, harfe hayat verirler,
Onlardan hasıl oldu cümle Ferhad Tahir'ler,
Zamanda boşluk, gecede mihenk taşı gibi
Kimi kimsesi olmayan hayalden şairler.

Yasin Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643757/sairler-sultani-sultanu-s-suara.html>

Zehir Zemberek ember

El ayak çekilip gece döner geri
Karanlıklar kaplar gördüğüm her yeri
İkimiz birlikte beklerken seheri
Öldürecek bizi bu ayaz, zemheri

Bu hayat zemzeher bu hayat zemberek
Bu hayat zemheri bize bir aşk gerek
Dünyayı sırtımıza alıp giderek
Bırakalım arkada deli gökleri

Nisanda birden yağmur olurum sana
En uzun gecen ve gecesiz günleri
Unutmak bana ölüm uçurum sana
Bu hayat seni benden alan serseri.

Gündüzü unuttuk, geceler alındı,
Ahenge umuttuk heceler alındı,
Doğruyuda tuttuk omuzlar salındı
Bu hayat acayip hırsız bi cin-peri

Daha başlayamadan vardık sonuna
Biz gelince hayat sessiz bi tan yeri
Bizsiz saniyeler panayır-curcuna
Çözemedi hayat tüketti bizleri.

Destanı sığdırdık sanki tek heceye,
Binlerce tahmini gömdük bilmeceye,
Güneşi söndürdük akıldık geceye,
Bu hayat zamansız mekansız ve cansız.

Yasin Yılmaz/Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647503/zehir-zemberek-cember.html>

Delilere Bedava Güneş

'Ey kendini Hollywood'da bir başyapıt zanneden Yar
Ya ben çok ahmağım da seni gözümde fazla büyütüyorum,
...Ki aklımdan da var ki zorum...
Ya da sen yüreğime fazla büyüksün,
Fazla bi yüksün.

...Allah'ım tabii olarak sen en büyüksün...

Sen bana
Bir beden mi birkaç beden mi
Büyük gelmesini istediğim yüreğime
Kaçak yapılar yapan bir müteahhitsin.

...Allah kahretsin...

Sen ömrü akreple yelkovan arasına sıkışmış gölgesin.
...Ama hatırladığım kadarıyla çok güzeldi kaşların...
Gökyüzü sadece bir tabloya boyanmış kuşların,
Zirvelerini Himalaya'ya sabitlemiş tepelerin masum tavşanları kadar
Yanlış tanınmışsın.

...Sen kayıp bir bakışsın...

Dışarıdan güzel görünüyor olabilirsin
Belki güzelsindir de tabi,
Ya da görecelisin.
Seni düşününce saçmalamamak için kendimi zor tutuyorum,
Aklımı başımdan alıyorsun.

...Hırsızsın aklımı çalıyorsun...

Hazır sonbaharda kapiya dayandı
Metruk tüm evler gözlerimin ufkunda yandı
Gel ya bana yar ol alınma ak ol
Ya da git ve şiirlerimde uyak ol.

...Bugün güneşe selam verdim...

Bazen adını unutuyorum da ciddi ciddi
Seda, Esra, Nilay, Ayşe
...Ya da her neyse...
Seni çok seviyorum
...Ya da sizi...

Bana bazen arkamdan bağıyorlar
'Deliiiiii'
Bende içimden haykırıyorum,
Anlaşılmam için herkes onu görmeli.

...Dünyayı fazla dikkate alıyorum...

Selver Metin/Ne Sen Ne de Ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649099/delilere-bedava-gunes.html>

Kozmoz Kırmızısı / Aşk / Yalan Üçgeni

Avuçlarında kaybolan yıllarımı zamansızca,
Arıyorum tozlu yolların altında amansızca,
Taşların kalbinden dökülüyor merhamet,
[italik]Ölüm pembe rüyaymış bir kızca.[/italik]

Sabırsızca,
Bir kabına sığmamak ,
Bir kadına sığmamak gibi birşeydi,
Tutsaklık.
Odaların pencerelerinde
Rüzgarın ayakları yoktu,
Çiçeklerin kalbi...
Toprağın maviliği hep ben bakarken kayboluyor
[italik]Biliyorum...[/italik]

Uzakta acıyla bir pelerin takarak dolanıyorduk gecenin pençesinde.
[italik]Kalemin ucundaki mürekkep denizlerinde
Bir balıkmış ilham.[/italik]
Melodi
Melodi
Bir nota tınısında bir kılıç kabzası saklıyorum.
Bulmasını istiyorum ay.
Bulmasını istiyorum ,
[italik]Bir bardak çayın samimiyetinin...

[italik]
Bir çift şeker eritiyorum gökyüzünde,
Yağmur yağmalı diyor bir bayrak,
Yağmur diyor.
Enerjisi tükenen bir uzay gemim var
...gözlerinin galaksisine park edilmiş bekliyor...[/italik]

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650025/kozmoz-kirmizisi-ask-yalan-ucgeni.html>

Zenciler de Bu Dünyadan!

Müzik dinleyen kovboy,
Kulaklık satan sağır.

Hayat olsa da bir kör,
Bağır durmadan bağır.
Bir büyük bardak likör,
Elbette etmez sarhoş.

[italik]Tüketildi tüm varoş.[/italik]

Kullanılmış peçete,
Dikiş tutmayan yırtık.

Gözden uzak bir kirpik,
Mahkumdur esarete.
Eşi olmayan terlik,
Benzi atmış bir zenci,
Egosu bitmiş benlik,
Kravatlı dilenci.

İçi boş bi metrobüs,
Zehir satan eczane,
Süt veriyor bir öküz,
Nane kokmuyor nane.
Sahibi kayıp kimlik,
İçi boşalmış akbil,
Çaylar hep tek içimlik,
Küpe olsun bunu bil.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651808/zenciler-de-bu-dunyadan.html>

O, O ve yine O

Hiçbirşey,
Sadece şu an çok üzeri milyon kere mutluyum...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652597/o-o-ve-yine-o.html>

Müslümanların Masumiyeti

Ağa Kapısı'ndan Kirmasti At Pazarı'na / O'nun anısına ve O'nun adına...

İsminle başlayan her şey benim için cennet kokardı,
Sen bilmezdin...

Aslında bilir ve duyardın ama ben bilmezsün zannetmiştim...

Avuçlarım rüzgarın kısılcığında ezilirken ,
Yanımda aradığım,
İzini senelerce sürdüğüm bir çift gözyaşı...

Sen bana o denli uzaktın ki,
Ne Çin, ne Fizan, ne Uzak Asya,
Ne kalp, ne sevgi, ne barış,
Ne temiz hava, ne zedelenmemiş ozon,
Sen bana o kadar uzaktın ki,
Ellerimi uzatsam boşlukta yuvarlanacaktım,

Sen o kadar güzeldin ki,
Sıfatları zenginleştirmek çare değilmiş,
Sonradan anladım...

Secdede ağlayan seccadeler duydum,
Görmedim ama duydum,
Uydurma dediler,
Yalan dolan dediler,
İnanma dediler...

Ben Efendimi görmemişim.
Ama duydum,
Uydurulmuştur dediler -Haşa!
İnanma dediler...
Ben Efendimi görmeden sevebilmeyi öğrendim ya seccadelerde,
Secdelerde
Vecd ederken...

İsmi anılırken burkulan yürekler gördüm,
Dökülen yaşlar, dualara karıştı,
İnanamazsın ama evet doğru...

Sen gittin gideli Efendim...

Sevebilmeyi
Aşkı
Adaleti
Dürüstlüğü
Erdemi
Tevazuyu unuttuk...

Efendim, acaba diyorum hani,
Bana da şefaah eder misin?
Allah'a, bu kulu da cennete alsın der misin?

Sadece...

Ayrıca efendim,
Unutmadan,
Bizi sana şikayet ediyorum.
Bozulduk, çok kötü koştuk birbirimizden,
Kardeşimizi katlettiler ağlamadık,

Onlara fosfor bombaları attılar biz Coca Cola içtik.
Onları aç bıraktılar,
Biz ramazanda bile Burger King yedik
Harbiden 'Ateş bizi çağırıyor!'
Onlara fırlatmayı düşündüğümüz ayakkabılarımız oldu bazen,
Aramızda kalsın ama Nike ayakkabı atılır mıymış hiç?
Kabede tekbir getirilirken eşlikte ettik bizde 'Gool!' sedalarıyla,
Hakkımızı yememek lazım ama Masum Müslümanlarız biz efendim...
Hem...
Neyse Efendim bizi sana şikayet ettik,
Küffara gerek yok, biz birbirimize yettik...

Eğer yine Hollywood izlerken namazı kaçırırsam da
Bana şefaet eder misin?

Facebook'ta vatan kurtarıyoruz, cihadda ediyoruz bi yerde...
Ama sen yine de sev bizi Efendim...
Sev bizi,
Sev...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654130/muslumanlarin-masumiyeti.html>

Çay, Simit ve Edebiyat

Ve bazı genç kızlar
Gözlerini kiraya vereceklerini ilan ettiler gazetelerde,
Bazen ilgi çekiyor katliam kurbanı zenciler,
Onlar için de cenaze namazı kılmaya cesaret etti,
Birkaç iyi imam...

Ve böyle bi ülkede,
Bölgede,
Yaşamaya çalışıyor insanlar
Insanı duygularını.
Bazen bir polise kurşun sıkılıyor,
Bazen bir polis kurşun sıkamıyor,
Bazen bir şehit cenazesi arzı endam ediyor bulvarlarda,
Bazen bir anne ağıt yakıyor,
Bazen bir terörist araç yakıyor.
Bazen yazılacak, yapılacak birşey kalmıyor...

Bazen ülkede birçok meseleye bayağı çok zam geliyor,
Benzine, elektriğe, doğal gaza, suya, milletvekili maaşına...
Hem daha geçen gün yemek fiyatları yüzde seksen beş zamlandı,
Bi hukuk fakültesinde
Inanamazsın...

Sevgili bazen insanlar şiir yazıyorlar,
Çay ve sigarayı birlikte içiyorlar.
Bazı insanların hayatı olmuş edebiyat.
Ben İsmail Kılıçarslan'ı daha yeni tanıdım,
Cinnet Modern'i yeni hatmettim...
Geç mi kalmışım acaba?

Biraz önce sana tekrar asık oldum mesela
Biraz önce seni tekrar özledim.
Az önce de özledim tabi,
Şimdi de özlüyor oluyorum
Zaman algım karışmış olsa da
Yarın da özledim.

İşte böyle küçük dünyamda
Sana geniş ummanlar vaat ediyorum.
İssiz çöller.
Derin göller.
Jeneriklik goller
Okunacak kitaplar
Okunacak şiirler
Dinlenecek müzikler...

Sevgilim
Sen sadece sev beni ve
Gözlerimi kapatmayayım bi daha...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654876/cay-simit-ve-edebiyat.html>

Uzayda Unutulan Şiir

Süpernova evresi devam ededursun,
Gözbebekleri bir kara delik misali.
Güneşten bana bazen fotonlar vursun,
Galaksilerde bahar, astronot hayali.

Semayı göremeyen nasıl bilir Allah'ı,
Aya ilk çıkansa herkesçe biliniyor,
Kaç kere kullandın sen İnşallah'ı,
Demeyenin ismi gecedен siliniyor.

Şeytanın zindanı kaç ışık yılında,
Ve melekler acaba kaç yıldız kadar,
Allah'a ulaşmak kolaydır aslında,
Nefis bazen bir zebani gibi gaddar.

Şair, uzayda gezinen kozmopolit,
Kelimelerin çekimi 'Evreka' da dedirtir.
Noktasına değin karmaşa, süs ve elit,
Ozon, safken koklanırsa adamı delirtir.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655516/uzayda-unutulan-siir.html>

'La Tahzen' Ben Varım!

Herkes sevdiğine şiirler yazıyor,
Ben de sana elbette şiirler yazmak istiyorum,
Aniden aklıma düştüğün zaman.
Elbette isterim,
Sana ellerini tutarken
Okuyabileceğim birkaç karalanmış satırım olsun...

Sen bazen o sağ kaşını kaldırıyorsun ya,
'Öyle işte' derken,
Ben o an zaman dunsun istiyorum,
Ben o an tüm bahçelere bahar gelsin istiyorum,
Ben o an Filistin halkı da özgürleşsin istiyorum,
Ben o an Ayasofya'da namaz da kılınsın istiyorum,
Ben o an yurttta sulh istiyorum,
Ben o an sana 'La Tahzen' diyebilmek istiyorum,
Ben o an hiç bitmesin istiyorum işte...

Hani bana dedin ya seni özlediğimi söylerken yüzüm kızarıyor diye,
İşte o zaman seni tekrar tekrar sevebileceğimi anladım,
Zaman durana dek...

O dudaklarının kenarına yer etmiş gamzelerin,
Mütebessimliğin,
Mütesettirliğin,
Bazen sadece sen varsın diye yaşamak istiyor oluşum,
Her saniye titreyen kalbindeki Ben olma isteğimin ağırlığı...
Ne kadar da içtensin sen,
Kalbinde mülteci olarak yaşamak istiyorum...

O gizleyemediğin güzelliğin,
Bileklerin ve elbette o bilekliğın,
Boynuna sarmaya çalıştığın eşarp,
Topuklu ayakkabın,
Lacivert pardesün,
Sen bazen mükemmelsin,
Sen genellikle mükemmelsin,
Sen her an mükemmelsin,
Sen mükemmelsin...

Hasret bazen o denli yakıyor ki ellerimi,
Sadece ellerin söndürebilecek o yangını,
Biliyorum.

İşte bazen bide sana bende şiir yazıyorum,
Ama biliyoruz ki ikimizde sen şiirlerle anlatılamayacak kadar
Nadirsin,
Narinsin.

Artık bence sen ve ben
-Yani ikimiz-
-Yani biz-
El ele tutarak gezmeliyiz,
Seni seviyorum derken sana ben,
Elbette kızarmalısın yine,
Ve elbette tedirgin olmalısın seni bu denli fazla sevdiğime.

Ama beni asla bırakma olur mu?
Herkes ölecek amenna
Ama sen ölme
Olur mu?

Sen sadece sev beni,
Dünya daha yaşanılır olsun...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657160/la-tahzen-ben-varim.html>

Esrarı Bırak Mesela

Zamana karşı anlam veremediğimiz çabalarımız olur bazen,
Bazen o denli paranoyaklaşırız ki nefes almayı bile iteriz arka panlara,
Kimi zaman hayat, gökten üzerimize dipnotlar düşürür,
'Her ne zaman olursa olsun zehirdir baldıran,
Bir çift söz ve gözdür elbette onu da ballandıran.'
Gecenin karanlığına gem vurma çabasından müteşekkir
Hayatları bazen birkaç feylesofun, sırta kadem.
Ben bazen koşmak istesem de ayağıma takılır;
Haklar,
Halklar,
Halkalar iç içe geçe geçe uzamaya devam eder böylece,
Biz ancak unutulduğumuzu hatırlayınca farkederiz bunu,
Farkederiz ve taşkın nehirleri kavanozlarda saklama ve savsaklama işlerinin düşünsel temellerini atarız o an.
Biz o denli muasırız.
'Bizi unutma bazen!' diyebilmek gelse de içten içe içimizden,
Sırf egolarımızın dizginleri nefes elindendir diyerek susar kalır,
Sus pus olur, renkten renge girer de rengimizi belli etmeyiz,
Biz bazen neden neden dediğini unutan insanlarız,
Biz sırf şiirsel betimlemelerimizde birer ahenk sezilsin için,
El kızının ismiyle şiirlerimizi kirletiriz,
Kir ki ne kir,
En hakir...

İşte bazen bir köy kahvesi olur bizim miting alanımız,
Yada kitap kapakları filan.
Bazı geceler sokak lambalarında buluruz yudum yudum sabahı,
Zehri kristal fincanlardan içeriz,
Biz herkes gibi ölmeyiz de,
Son nefesimiz hep kursağımızda kalmaz mesela,
Yaşamı seneler evvelinden bitirmişizdir de,
Hatır için yaşarız mesela,
Mesela...
Kimilerimiz tekno-manyak, kimilerimiz monotonopat,
Kimi geceler saz şairi bile çıkar aramızdan,
Ha bi daha geri de dönmez,
Orası bambaşka, şimdi anlatılmaz,
Ve işte bu dünyanın suyunu sıkısan bi cacık olmaz muhabbeti.
Yine iki mısra şiir yazılmadan akşam olmak üzere,
Günü kurtarsak mı ne?
Dedemden duymuş olsam gerek ki bu denli aklımda kalmış,
Bir kız varmış bilmem kaçta,
Şimdi akıbetini bilen yok,
Uzun lafları sevmem ama,
Cidden bu laflar fazla uzadı,
'Kes lan artık!' desen de kessek sözleri,
Balla...

Ağzımızda yer etse de her güzel şiirbaz kelam,
Diyebilseydik sonunda Allah büyük, vesselam.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658142/esrari-birak-mesela.html>

Fobik-Atak

Sanayi Devrimi ve artan klostrofobim
Ve elbette cenaze arabalarınca koşmuşluğum,
Saatin tıkırtısını ninni yaparken kulaklarıma,
Annemin ağrıtlarınca yok olmuşluğum birde kalan,
Bana taa doksanlardan geriye.

Keder üzeri keder öğretti annem bana hep ağlarken,
Ve babam daima başka yöne bakardı gözlerim üstünde raks ederken.
Yabancı memleketteyiz ya,
Çocuğuz ya bakan olmadı yüzüme,
Ondandır ki ben bu denli şizofreniye meyilliyim,
Bu kadar borçluyum çocukluğuma.
Hayli hayali dostlarım var benim,
Bulutları boyayana dek de var olacaklar,
Değil mi Tarık?

'Biz gençken...' diye başlayan cümleler var bazen,
Ağzını kırmaya meylettığım kafalardan fıskıran,
Yaşam fazlalığı,
Oksijen zavallıları onlar,
Onlar yaşamamalı bazen
Ve bazen en çok onlar yaşamalı...

Hadi Tarık gidelim mesela,
İkinci geçmek üzre,
İsrail İsrail'i rahatsız etmeye devam ediyor,
İlla kopacak değil mi o kıyamet,
Bırakın az daha yaşayalım şu
kocca dünyada
koccaman kollarımızın alabildiğince Tanrı'dan,
koccaman bi ömür...

Hadi eyvallah Tarık,
Annem ölmüş,
Eve gitmeliymişim,
Bana haber vermedi ki öleceğini,
Vardır bi iş bunda.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659706/fobik-atak.html>

Ben Ölmeden Ölme

'Söz vermiştin bana,
Ben ölmeden ölmeyecektin.'

Adın, güllerin yaprak yaprak haykırışı,
Gözlerin, yenilgiye uğrattırdı kara kışı,
Senden bulurdum hayatı, sevdayı Beyza,
Beklerdim her an öldüren o bakışı, o bakışı.

'Aşk, her an yeniden sevebilmekmiş,
Aşk, zaman durana dek sevebilmeye devam etmekmiş.'

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661057/ben-olmeden-olme.html>

Rubai

Gölüşünün dışında, meşgalem eğlencem yok,
şu kısacık hayatta, senden başka kimsem yok,
Hasretliğin arttıķça, tüm neşem azalıyor,
Güzelliğinden ayrı, giyecek elbisem yok.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662331/rubai.html>

Ölüm Kumaşı

Ecelle oynama, şakası yoktur,
Az önce birine kılıç üşürdü,
Binbir ustura ve makası çoktur,
Benden bir yaş şimdi daha düşürdü,

Yeller gibi geçer hayat elbette,
Ve kalır devamı tırnakla ette.

Zaman, uzaklardan yansıyan gölgem,
Kanayan yarama azimli merhem,
Sesim de elbette her an üşürdü,
Gece de tartarken ben iki dirhem.

Ölüm, mühürlenmiş kusursuz vaat,
Zamannınca almak gerçekten sanat.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664026/olum-kumasi.html>

Kasımda Açan Kasımpatı

Hatırlar mısın ben seni severken,
Gözlerinde yazı yaşadık.
Yaprakların ağlamaya kıyamadığı.

Kimseler bilmezdi seni,
Bir ben bilirdim.
Özleme yer bırakmayan gülüşünü,
Rüzgarın arasında dans ettiği saçlarını,
Hatırlar mısın?

Gözlerini denize doğru çevirirdin,
Bazen Montana Çetesine selam verirdin,
Bakışlarınla belki Berlin'de bir duvar devrilirdi.
Sonra gözlerin bana çevrilirdi,
Tüm güneş ışığı bana çevrilirdi.
Bakışlarının ahenginde bedenimi
Evirirdin, çevirirdin.

Hatırla o anı,
Eski, köhne bi otopark yanı,
Haseki, Yuvam Apartmanı...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665290/kasimda-acan-kasimpatı.html>

Ağaçları Öldürmek

Amerikan Rüyası'ndan uyandık,
Berlin Duvarı artık toz ve duman,
Soğuk savaş yılları geride kaldı sanki,
Aramızda şimdi Marshall diye biri yok...

Hitler'e artık selam yollamak zor mesela radyolardan,
Bide Lenin artık oksijen tüketmiyor atfosmerden...

21. yüzyılda hepimiz sosyalistiz,
Tıpkı Bulgaryalı Sosyalist Ali gibi,
'Unut beni sevgilim, Ben unutmuyorum.'
Kapitalist bi makineden çıkıyor bu sesler...

Dengeler değişti şu aralar,
Artık tahteravallinin ucuna oturanlar da başka,
Bende bilmiyorum onları...

Düşün artık bende Tarık,
Neler değişmiş neler...

Artık dünyaya meteorlar çarpacak,
Güneş sönecek ve oksijen karneye bağlanacak,
Denizlerin yerinde asit suları dalgalanacak,
Elektrik pahalı bi lüks olacak,
Hikaye bunlar tamamen Tarık,
Ağaçları kim öldürebilir?

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665796/agaclari-oldurmek.html>

Mühim Mat Renkler

Gel benimle desem en karanlık maviliğe,
Güneşin eritilip maddelere aksolduğu,
Yıldızdan zindanlara aydınların hapsedildiği,
Çiçekten sarayların gece sisle solduğu,
Bakalım mı seninle bir anlık maviliğe?

Acaba ben desem ki 'Sevmek gerek herşeyi!'
Göze değen çiçeği, damla damla böceği,
Havanın devşirdiği, cümle mehtap öbeği,
Sevmek gerek elbette ulu 'mim'i 'kaf' ile
Takibimde dualı, cevher dolu kafile.

Cümleler yaparken beynimde hafriyat,
İşletmez maneviyat, ne para nede fiyat,
Kelimelerim sonunda olacaksa hakikat,
Uzun lafın kıyası hep Allah'a çıkmakta,
Dua müminlere tükenmeyen mühimmat.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/666066/muhim-mat-renkler.html>

İlk Ataist Ron

Fazla dikkate alma olanları,
İnsanların söylediklerini.
Ataistlik bazen de bunu gerektirir Ron.

Bir yerlerde birileri üzülyorsa,
İşler yoluna girecek demektir belki de.
Eğer eline bir gül almak istiyorsan,
Eline önce diken batmalı.

Hem unutma Ron,
19 yaşındaki erkekler,
15 yaşında kızlar da sevebilirler.
Yeter ki umut orada yeşerecek olsun.

Unutmadan son birşey Ron,
Rio güzel memleket.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/666719/ilk-ataist-ron.html>

Ron Ve 15 Yaş Sendromu

Seni özlüyorum Ron,
Gözlerinin alabildiğince hemde.
Bulutları bağlasalar yüreğime,
Sen kadar yıpratmaz ki Ron,
Seni çok özlüyorum, çok ve çok...

Sen beni hiç gördün mü Ron,
Eski ve ağlamaklı gözlerim var benim,
Senin kadar taze değil,
Hayallerimin hiçbiri.

Gel benimle Ron,
Buralardan ve burukluklardan gidelim.
Arkamıza bakmadan gidelim.
Benimle gel ama Ron.

Sen hiç beni sevdin mi Ron,
Ayakların kesilene dek yerden?
Gözlerin beni aradı mı hiç sokaklarda,
Tek başına,
Yalnızca?

Sahi sen hiç aşık oldun mu Ron?
Ellerimi tutabilir misin mesela?
Ellerim benim soğuktur,
Yalnızlıktan.
Ve yalnızlıktan da soğuktur ellerim Ron.
Ellerim Ron,
Bak bomboşlar.

Sen belki yaralanmışsın aşktan,
Ben hiç sevemedim ki Ron,
Hadi sev beni.
Ben kendime daha iyi bakarım.
Sana verebileceğim yegane şey Ron,
Bak ellerinde duran yürek,
Sen gibi temiz değil belki ama,
Sen gibi ürkek.

Ben hep o penceredeyim
Unutma Ron.

Elveda Çaç.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667016/ron-ve-15-yas-sendromu.html>

Kuzgun Kırmızısı Amelie, Sakinliktir!

Ankara asfaltında gizli iltihap,
Göz farlarında aydınlanıyor.
Sokak lambaları birden yanıyor.
Sessiz gerginliğin kadını, Amelie.
Bileğim, sol bileğim kanıyor,
Amelie beni hala kayıp sanıyor.

Siyah bir kuzgun alçak uçuş yapıyor,
Üzgün konuşması ayın Amelie,
Gözlerini kaçırmadan bana bakıyor,
Gözlerimi kaçırma sakın, koynuna sokağın.

Kırmızı Chevrolet ani parlak kırmızısı,
Amelie, sigara gölgeleri tehlikelidir,
Varsa görülecek aşk, yoksa gölgesidir,
Duyduğun geceleri, zifrin kendi sesidir.
Unutma Amelie, kırmızı da birşey var.
Öpülecek daha da çok dudak,
Ateş kırmızısı.

Zincir koleksiyonu kimyasal reaksiyon,
Aksi olmadıkça kumarbaz piyon,
Ben gibi anlam karmaşası, duygusal füzyon,
Amelie, ağlamak pahalı bi lüks,
Neden kibrit çöpünde aramak destek,
Kırmızı da birşey var Amelie,
Solmasını mı istesek?

Uykuda firari çığlıklar, ter deryası,
Duyulmaz elbette aşık feryadı,
Dünya plazmasında akışkan duygu,
Son erozyondan sonra kalmadı.

Doğruyu söyle Amelie,
Ben yine pişman mıyım?

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667651/kuzgun-kirmizisi-amelie-sakinliktir.html>

Istanbul Yoktur, Nokta!

Camilerin avlusunda oturuyorum
Önümde mendil
Bozukluk birkaç lira
Kediler çalmak için
Duvar üstüne tünemiş çeteler gibi
Keskin keskin süzüyorlar Bir yabancıyım buralarda
Dilini bilmediğim insanlar
Bilmediğim lehçeler
Aksanlar, para birimleri
Polis sirenleri acı acı
Arıyor bir yabancı Saklanıyorum sarnıca
Üstümde harabeler
Dehlizlerinde kaybolduğumun Istanbulu
Nede habersiz sevildiğinden
Karşılıksız sevilmeden
Bir otel odasından çıkıyorum Gideceğim yer kalmış terste
Tramvayda çığlık çığlık
Laleli Ünitesite
Kapalı Çarşı korkutuyor
Süleymaniyede namaz başlamış
Okulda ders başı Sırtını Dikilitaşa
Bir ihtiyar yaslamış
Ayasofya gibi esir
Sultan Ahmet gibi
Kalabalıklar içinde yalnız Bir sokak çocuğu oluyorum aniden
Tinerciler yokuşunda koşan
Arka sokaklarında yok oluyorum Karagümrüğün
Açtığımda gözlerimi
Tren raylarında sızmışım
Bir sarhoş gibi anlıyorum
Yalnızmışım

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667979/istanbul-yoktur-nokta.html>

Aşkın Tarihi Serüveni

Avuçlarıma gömdüm hüznü,
Üstüne ağır sözler yükledim.
Siyah yalnız kalmasın diye,
Beyazı da ben uydurdum.

Aşkı ben bulmadım ama,
Ben kaybettim mesela.
Eğer bu oluyorsa bir sonuç,
İki göz daha var bulmama.

Toprağa çekerken ayrılık beni,
Aşk tuttu ellerimden, engelledi.
O gün bu gündür minnettarım ona,
Beni vermemişti, ellerim olmasaydı.

O gün bu gündür dedim ya,
O gün bu gündü işte anla.
Binlerce sesle boğuşurken ben,
Aşk kapadı kulaklarımı, bir anda.

Yağmur yağmazdı, yalnız olmasaydım,
Ve şubat 13 gün yaşardı yada.
Ben ne kadar alışmasam da,
Kalp çizimleri yanlış anlaşıldı.

Kadınlar ağlıyor ve Diaz bunun farkında,
Kıyamet yaklaşıyor her anında
Yeni öğrendim bunu üstelik,
Şu anki ben en yaşlı benim.

Netice olmazdı noktayı bulmasaydık,
Yarım mı kalırdı yada duygular.
Aşk bitmezdi mesela o zaman hiç,
Devamedegelen bir virgül furyası.

Farkında olmadan ağlıyoruz oysa,
Kızlar elbet güzeldir, yüzü boyanmadıysa,
Şiiri herkes yazar iki uyak ve imgeyle,
Ama aşk unutulacak bir şey değil bu böyle.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668827/askin-tarihi-seruveni.html>

Sev

Beni hatamla, yanlışımla sev
Durdurulmayan bir hışımla sev
Soğuk bakışlı şu kışımla sev
Bana zincirli günahımla sev

Ucu bucağı belirsiz aşkla
Beni nazar-ı beşerden sakla
Binbir bucakta bütün yasakla
Gecedен kara sabahımla sev

Ateşten kuru bu narin teni
Sar bedenime sıcak bedeni
Sokakta gezen şu yoksul beni
Is barut kokan silahımla sev

Zamana mahkum Fatih gibiyim
İstanbulda hor bir sur dibiyim
Ya paranoyak ya asabiyim
Sev beni aşkla felahımla sev

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671419/sev.html>

Çember Dünya

Olmuşlar hep olmak zorundaydı.
*Adem cennetten kovulacak,
Tufan'dan kurtulacaktı *Nuh

Şeytan kör olmalıydı,
Taşlanmalıydı.
Bıçaklar *İsmail'i kesmemeli
Herşey olacağına varır vesselam.

Aşk yaşanmalı,
Dünya değişmeli,
Uğruna harcananlar kifayetsiz de kalmalı.

Kazabildiğimiz kadar yakın kazmalıyız madenlerimizi dünyanın kalbine,
Ki kaybettiğimiz insanlığımızı da bulabilelim belki.
İnsanlık ölmeli ki kıyamet kopabilsin.

Harfler yaratıldıysa eğer,
Şiir yazılmak için.
Ahenge tutunanlara umut için.
İçin için ağlayanlara deva için.
Şiirler yazılmalıydı,
Mona Rosa, Beklenen, Kimi Sevsem Sensin...

Ayrılık olmalıydı ki, aşk anlaşılabilsin,
Soğuk olmadan sıcaklığın anlamını bilememek gibi birşey bu.

Belki de dünya çember şeklinde,
Hep başladığımız yere dönüyoruz.

*Hz

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672521/cember-dunya.html>

Allem-i Alamut

Gettomda sigara azdır,
Insanlar izmarit kadar
Nirvana ulaşılmazdır,
Hayalleri asar kuşlar.
Her nefeste bir yaş daha,
Yaklaştırıyor Allah'a.

Alamut gibidir aşk burda,
Ne bir ses var ne bir buse.
Beşer hep aşık olurda
Karşılık bulamaz bu hisse.

Her nefeste açılır zaman,
En dürüst hırsız O'dur.

Yüzüm, gözüm ve ellerim,
Ben bir insanım yapamam.
Yok elbet ki hayallerim,
Ben bir insanlık yapamam.
Ben iyi değilim, tamam.

Papaz Kuran'a başlamış,
Haç'ı aşmış maddiyattan
Haç'ı atmışsa Midyat'tan,
Allah anlanmaya başlamış.

Rüzgar çok adil olmasa da,
Sesidir dilsiz aşıkların burda,
Allem-i Alamut'ta.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673223/alle-i-alamut.html>

Tanrı Dağındaki Türk

Tanrı Dağım şahit olsun,
Türk adını arşa astık.
Can elmasım kanla dolsun,
Çin Seddine ayak bastık.

Oğuz Kağan, at üstünde,
Ordusu bir hat üstünde,
Asya şimdi sana yastık,
Haşmetinle yat üstünde.

Din-i mübin seninledir,
Kılıç kabzan kanla süslü,
Ovanı atlar inletir,
Kan, bedeni serinletir,
Toprakların canla süslü.

Biz Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar müslümanız.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674677/tanri-dagindaki-turk.html>

Füturat-I

'Ve sonra gideceğiz.' dedi çocuk,
'Sabahlarına yıldızların düştüğü şehirlere,
Yağmurlarında ıslanılacak kadar eğik.
Denizi seyredecek kadar masum olduğumuzda gideceğiz.'

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674835/futurat-i.html>

Füturat-II

'Beni hala sevebilecek misin?' diye sordu mavi gözlü kadın.

'Hala sevebileceksem.' dedi adam,
'Evet.'

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675096/futurat-ii.html>

Füturat-III

'Acaba seninle göz göze geldiğimizde sakın olabilecek miyim?'

'Sakın olma!' dedi kız heyecanla...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675744/futurat-iii.html>

Füturat-IV

'Gençliğine yazık edip tüketiyorsun evlat!' dedi yaşlı adam gözlüklerinin altından.

Gençse gayet sakin;
'Elbette, iyi veya kötü tüketeceğiz onu.'dedi

Yaşlı adamın gözleri yaşlıydı.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676479/futurat-iv.html>

Yardanda Öte Bir Dünya Vardır!

Zaman geçiyor ve yaşlandığının farkına varamadan öleceğim.
Öleceğim çünkü son zamanlarda hiçbirşey farkedemez oldum.
Ne sevdiğimin hıçkırıklarını, ne üzerime yağın yağmuru...
Yalnız yalnızlığımı farkedebiliyor gibiyim.
Sadece tek başıma kalınca konuşabiliyorum kendimle.
O ana kadar ne bir iç ses, ne bir şeytan vesvesesi alakadar olmuyor benimle.
Bazen yalnız kaldığım zaman farkediyorum da şeytan bile umudunu kesmiş gibi benden.

Yollar uzuyor ben baktıkça ve nefes alabiliyorum.
Hayatımın en kompleks düşüncesi bu işte:
[italik]Nefes almak.[/italik]
Çok refleksif değil mi aslında.
Kendi nefesini tutarak intihar edemezsin.
Monotonluğun raddesidir aslında nefes almak.
Ama yaşamın devamlılığınansa ana eksenini.
Bazen bunun farkına varabiliyorum işte.

Bir de unutkanlık başgösterdi bende.
Yeni tanıştığım insanların isimlerini unutmaya başladım.
Belki ilgimi çekmediklerinden olsa gerek,
Belki de beynimin kıvrımlarından bi ütü geçmeye başladı ben günaha girdikçe.
Hem öyle değil mi zaten, beynin ne kadar kırıksa o kadar zeki olursun.
Hayatın bize vermek istediği mesajdır bence bu.
Ne denli düzensiz olursan o denli mükemmelliğe yakınsındır.
[italik]
Şöyle ki; hayatımın monotonluğu öyle bir seviyeye ulaşır ki artık anahtarı deliğine gözlerim kapalı sokarım yada
süpermarkette manav reyonunda bakmadan çürük elmalar seçebilirim.
[/italik]
Hayat o kadar beyazlaşır ki artık seçim yapma sansın kalmaz renkler arasında.
O denli düzleşir ki yollar, ayağının takılması ihtimali sıfırla yarışır.
Oysa entropi öyle mi?

Hayatın her anında bir karmaşa, bir beklenememe var ki insan o zaman hep yeni fikirler üretebilme potansiyeline sahip olabilmek zorunda hissediyor kendini.

Her neyse işte.
Zaten yazdıklarım kimse tarafından okunmayacak olduğu için olsa gerek bu denli yavaş yazıyorum, kalemi incitmeden, kağıdı kırıştırmıyorum.

Ben bir aptal değilim ve monotonopatlığın zirvesinde bir kız seviyorum.

Her şair şiirini sever. Oysa ki ben şair bile değilim.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676673/yardanda-ote-bir-dunya-vardir.html>

Ser

Nice fırtınalar koparır serde,
Gözlerinden aksa iki damla yaş,
Ondan ki sevdiğim bendeki derde,
Dudağından merhem ver yavaş yavaş.

Seni sevdim diye kızma yakınma,
Üzülme darılma kırgın bakınma,
Üstümde heyecan ürkek takınma,
Hep senden sebepli bu tatlı telaş.

Sensiz bir yaşamak yoktur gözümde,
Sevdanla yattım ben rüya közümde,
Ne fazlalık vardır ne az sözümde,
Bir an bile dönmez yolundan bu baş.

Burda gece oldu sen yoksun yine,
Gözlerimse hasret kirpiklerine,
Ben yalnızım vede senin yerine,
Resmine bakarım olmazsam ayyaş.

Kavuşmalar elbet değıldir kolay,
Budur işte aşkı aşk yapan olay,
Ne bana ağla sen ne günleri say,
Gönüller severse batır dolunay.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677305/ser.html>

Güneşimin Gölgesi

O ki sevmenin beden bulmuş haliydi,
Güneşin gölgesiymi yeryüzündeki,
Ayın ikizi...

Söylenmiş tüm şarkıların nakaratıydı,
Dinleneceklerin melodisi...

O, rüzgârın esme nedeniydi benim için...

O, aylardan eylül gelince yaprakları döken ağaçların yeşilliklerini emanet verdikleri bir aşk hırsızıydı...

Zamanın kuyusuna atılmış bir dilekti O,
Unutulmayı imkânsız kılan bir soyutluktu...

Uzun kış gecelerinde içimizi ısıtan bir masalın kahramanı,
Geceleyn gezen cinlerin prensesiydi O...

Her ne kadar biz onu unuttuğumuzu zannetsek de
O geceyi bölen,
Bir kılıç gibi ikiye ayıran çığlıklarla aynımızda bitecek...

Unutamayız O'nu...

Toprağa atılan her adımda,
Uçan kuşlarla bize selamlar ulaştıracak...

Belki denizlerdeki dalgalar bize O'nun sırlarını getirir...

Hem O unutulmuşluğun dipsiz uçurumlarına köprüler kurmadı mı?

Cesaret edip bakmaktan korkarken biz,
O rüzgârların sırtında geçti en derin vadileri,
Sonsuz okyanusları...

Çemberin daraldığını fark etsek de O'nu beklemeye devam etmeliyiz...

O,
Bizi parmağımızla gösterebileceğimiz en uzak ufukta,
Alevden bir atın sırtında bekliyor...

...O'na ulaşmalıyız

Vazgeçemeyiz...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681642/gunesimin-golgesi.html>

Radikal Rüya ve Beyaz Melek

Yokken sen niyetimde,
Ben rüya gördüm,
Mavi atlastan fonuyla
Bembeyaz bir gökyüzüydü.

Sen çok güzeldin ve bende tabii beş parasız,
Ayaklarım vardı, buzdandı yarısı kalbimin,
Sen titrek bir hayat uzattın bana,
Avuçlarında...

'Neredeydin bu ana dek?' dedim,
'Neredeydin yaşam amacım,
Neredeydin?
Yanaklarıma ben görmeden,
Nasıl değdin?'

Birden yüzün solgunlaştı,
İnan o an ağlamaklı,
Sadece sarılmak varken istediğim,
Ben yapamadım.

Ama muteberleş diye sırf,
Benle kal diyerekten,
Sana bir ben sunabilecekken hayatımın devamında,
Yalnızca,
Öptüm seni.

Büyüsünü bozmaktan korkarak rüyamın,
Öptüm seni en derin bağlılıkla,
Öptüm seni alem-i berzah huzurunda,
Öptüm seni duam eşliğinde,
Öptüm seni, sen farkedemedin.
En ayıp şeydi bu yaptığım aslında,
Bırakabildiğim solgun buse yanağında.

Hafif kızgın, hafif utangaç,
Biraz mütebessim baktın bana.
İlk kez saçlarını açık gördüm o an senin,
İlk kez saçların yüzüne değdi.
Ne kadar da yakışmıştı sana siyah saç,
Oysa saçlarının rengini bile bilmezken ben.

Zira biz,
Nasıl tarif edecekseniz,
Radikal islamcılar,
Çağdaş Müslümanlar;
Sevdiğimizizin saçlarını asla göremeyiz.
Yalnız dualarımızda diler,
Rüyalarımızda severiz.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684376/radikal-ruya-ve-beyaz-melek.html>

Her Bendimde Sen Varsın

Bir gül duruyor Şimdi penceremin dibinde.
Her yağmurdan sonra sen aklıma geliyorsun.
Rüzgarlar estiğinde gülmemin akabinde,
Sakin Őarkılarla sen, beni heceliyorsun.

Akşam düşünce burda yalnız tutsaklıklara,
Gölgenle bir hasbihal vurur parmaklıklara.
Hayalinden bi haber, girsem yataklıklara,
Yaşam cenderesini hemen dengeliyorsun.

Bana diyorsun ya sen, ağlama ne olursun,
Bende gönül bağlama, dağlama ne olursun,
Sonsuz yalnızlığımda bir divane olursun
Ağlayarak sadece canı zedeliyorsun

Sana düşerse yolum ağlamaklı gözlerle,
Beni okŐayıp avut gizli saklı sözlerle.
Özüm kavrulmuŐsa ben sırılsıklamsam terle,
Bırak ölmeyi bana, sen sadece baksana,
AŞkının kavurduğu, amansız Şu hastana.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/686662/her-bendimde-sen-varsin.html>

Artık Bitti

İkinci görüşmemizdi,
Kadıköy'deydi.
Ben ceketimi giyinmişim,
O'ysa aynıydı hep.

Orada elini ilk kez tuttum, kayalıklardan inerken.
Kadın gül satmaya çalıştı, tabii ben almadım.

Uzun Hikaye ilk sinema filmimizdi.
Ama biletleri nasıl saklamayı akıl edemedim?

İlk hediyesini o zaman aldım,
Bileklikti, okulun arkasından almıştım.

İkinci kitap hediyem,
İskender-Elif Şafak'tı.
Akmar'dan almıştık.

Karşılıklı yediğimiz ilk yemek Balık-ekmek.
Sevip sevmediğini dahi bilmiyordum.

Trenle döndük.
Çok güzel bi gündü.

Artık bitti.
Beni bırakıp gitti.

Bir daha Kadıköy'den geçebilir miyim?
Balık ekmek yiyemem ki belki,
Çay içemem.
Artık o ceketimi giyinemem.
Gül alamam kimseye bundan sonra.

Bundan sonra sevemem ki...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692569/artik-bitti.html>

İvme

Hayat bulutlara salıncak kurmuş.
Sallanır sağa sola rüzgâr kudurmuş.
Yağmurlar şikâyetçi güneşten misal,
Umutlar gökyüzünde yelkensisiz sal.

Yağmur ağlamaklı küsmüş rüzgâra,
Kuşlar çekilmiş ağaçlardan hangara,
Karıncalar koparıırken toprakta yaygara,
Mutasyon geçirmiş damlalar nedendir?
Radyasyonun sahibi işte bu bedendir.

Aklımı karıştırma dur aşk köşede,
Sus ayrıca sakın konuşma ve de.

[italik]V'nin anısına...[/italik]

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701071/ivme.html>

Otel

Tüm zencilerin silah taşıdığı bir otelin verandasında
Göğsüme yaslanmış uykuya dalmış
Tek gözü yeşil bir dünyasın sen
Diğer gözünde yeşil dumanlar tütüyor
İçli bir türkünün nakaratında
Gözlerinin yeşili bocalanıyor gözüme
Zıyanı yok diyorum güzelim zıyanı yok
Sigaramı yakıyorsun ya zıyanı yok
Ellerimi yaksanda zıyanı yok
Dudaklarının nemini alıyordum dursaydın
Az daha konuşsaydın silahlar susardı belki
Kollarımda birikse kokun silahlar susardı belki.
Bir şiir seçiyoruz sonra bir şiir daha
Gece boyu şiirler dökülüyor yüzüme
Yüzün diyorum yüzün
Ne kadar da kapitalist
Sadece kalbi olana mı güzel görünüyor
Güneş doğana kadar sevişiyoruz senin o yeşil gözlerinle
Biri diğerini kıskanmasın diye ikisini de kapatıyorsun.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702324/otel.html>

Fakirlik

Fakirlik sobanın kısa yanması,
Yüzü gülmeyen analar gibi.
Yüzük parmağı zayıflamışta
Düşecek yüzüğü kalmamış biri.
Ekmeği banacak tuzun bitmesi,
Suya acı tadını veren bardaktır.
Kilimin ipliği çekilir tek tek,
Ziyan kelimesi yasaktır orda.
Zengin bir sigarayı bitirince,
Fakir başlar orda yeni türküye.
Kapısı çalmaz bir fakirin alsa,
Eğer çalınacak kapısı varsa.
Ayın sonunun erken gelmesi,
Ay başınınsa bi dahaki ay.
Zil zurna sarhoşluktur fakirlik,
Ayılmaya yüzü tutmaz kimsenin.
Gururun dişleri dökülür gün gün,
Gururun yüzü görülür ölgün,
Gurura verilse mahal aniden,
Darı ambarında unutulur tavuk.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702699/fakirlik.html>

Eskiye Zamanlar

Koynunda yattığım Őir ölümün kancasında
Yetmez diyerek ayrıca gitmemi mi istesin?
Anam babam ağlaŐırken hatıramın yasında,
Ona beslediğim aşka gönülden mi pis desin?

Koynunda yattığım Őir ölümün kancasında.
Şu satılan ellerimdir çingenin bohçasında.

Eksiksiz onu sevmekten geçer Allah'a borcum,
Amma ki karşılığında ne verebildi bana?
Leyla derdinde Mecnuna çöllerde onu sordum,
O gözlerime bakmadan attı beni yabana.

Eksiksiz onu sevmekten geçer Allah'a borcum,
Ölümü sırdaş eden ben hasretten korkuyordum.

Lal iken bütün bülbüller onu görüp öterdi,
Onu duyunca susardı sütsüz kalmış bebekler.
Yoldan yitmiş evliyaya onu sordum gösterdi,
Dedi ki 'Nice âşık var onun peşinde bekler.'

Lal iken bütün bülbüller onu görüp öterdi.
Duymamış asırlık güller çektirdiği bu derdi.

Eskiye zamanlar vardı onu görünce duran,
İşte o zamanlar artık rüyalarımnda esir.
Dünyada ve de ukbada, durmadan okunduran,
Odur diye zannedirdim, tamama eren nesir.

Eskiye zamanlar vardı onu görünce duran.
Yokluğuyrsa çok gaddardı beni göğsümden vuran.

Bezenmeli miydi gülşen, güneş kiskansın diye,
Nar olsa mıydı gizlice ona meftun bu eller?
O'dur kaderimden bana sunulmuş tek hediye,
Hangi aşığa mesele önündeki engeller?

Bezenmeli miydi gülşen, güneş kiskansın diye?
Güzelliğini söyleyen dillerim yansın diye?

Ezberimde sevgiliye nice destanlar saklı,
Ve ozanları ağlattı yaşattığı hikâyem.
Onun yolunda sersebil etmişsem ben bu akılı,
Onda aşkı yaşamaktır benim dünyalık gayem.

Ezberimde sevgiliye nice destanlar saklı.
Söylesem ölürüm diye lisanımca yasaklı.

Kaybolmadan ben ardından bir bakarsa gözüme,
Ezel nedir ebed nedir, söylerim ben canana.
Ben âşıkсам tüm insanlar inanmalı sözüme,
Uhudları birden Bedir eylerim ben canana.

Kaybolmadan ben ardından bir bakarsa gözüme,
Seslenen harfler adından felah olur özüme.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708743/eskiyen-zamanlar.html>

İllegaldir Seni Sevmek

Çekedimde filizlenir yüzün, yüzüme baksana
Seni mi aramalıyım hergün yüzüme baksana
Seni seviyorum dersem dünya saklanır mı ki
Sen de sevince beni dünyam aklanır mı ki

Şiddete meyillendik hepimiz de dertlendik
Şiddete meyllikten sonrasında dertlendik

Sesini duymam gerek yüzünü görmeliyim
Çok uzakta değilsen yüzünü görmeliyim
Yüzünü görmezsem şiddete meylederim
Sesini duymam gerek şiddeti de hiç sevmem
Sevsem dahi güzelim seninle ilgisi yok
Ki sevmedim şiddeti tüm sevgim sana bağlı
Yüzünü görmem gerek yaşamam sana bağlı
Hani göz temasımız sanki biraz temassız
Boyun kısa değil ki sadece gök biraz yüksek
Bense uzun değilim topuklarımda tümsek
Belki de boyum uzar yüzünü görebilsem
Yıldız toplarım sana yüzünü göster bana
Ben senle tek kişiyim benliğim sana bağlı
Sesini duysam yeter ellerim kanatlanır
Ha birde ellerin var söylemeyi unuttum
Cebinde mi unuttun göremedim onları
Yürüyebilmem için elini tutmam gerek
Düşmeyeyim istersen elimi tutman gerek
İstersen bi koşu hazırında gezelim, yada
Terleme hiç istersen ben gezerim üç defa
Söylemedim oysa ki adıımı bile sana
Terliyken konuşamam konuşsam kekelerim
Hatta aynı cümleyi söylerim ben üç defa
Oysa güzel olmaz mı söylesem ben üç defa
Yüzünü göster bana yüzünü göster bana
Gülüm yaşamam için yüzünü göster bana

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713399/illegaldir-seni-sevmek.html>

Başlangıç

Her gülüşünde yeni bir şiir varmış,
Göz kaçırışından doğarmış antik mısralar,
Yaşamak için dudaklarına yalvarmış.
Yıkılsa gönlümde sana kurduğum Kısralar,
O an görürsün savaşlar neden başlarmış.
Şairler neden varmış, şiir kimlere yarmış.
Sana öyle şarkılar yazılmış ki, inan,
Nakaratlarında güzel kızlar oynarmış.
Meliha, yollar bu kadar uzun muydu,
Ellerime yar olmayan saçlarına karlar yağmış,
Rüzgardan destanları gecende duydun muydu,
Kefenime değen eller, elvedaya kalkarmış.
Duydun mu bilmem ama öyle şiirler varmış,
Yazılanlar kendini noktasından asarmış.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716438/baslangic.html>

Ebabil Kanadı

Alaca kuşların kanatlarına batık yelkenlilerin rüzgarını bağlayıp almaya geldim seni
Siyah lekelerin örttüğü camların ardından ıslak gözlü çocuklar gibi bakarak
Avuçlarımdaki çizgilerde yıllardır koşan kır atların sesleri arasında.

Bir kış masalı gibi huzur yayan sesine
İçinde fırtınalar saklayan nefesine
Yıllar yılı mesafeden kızgın çölleri aşip
İs değmemiş gözüme alevler bulaşıp geldim.

Zincirinden boşalan köpekler kadar korkak
Heyecana gark olmuş kelimeler satarak
Muammalı hecelere destanları katarak
Dilime söylenmemiş yalanlarım batarak
Almaya geldim seni dinleyeceksen beni

Eskiyen kitapların sayfaları içinde
Kaybettiğim bir kadını aramaya koyulup
Çok ömürler evvelinin bugünü rayiçinde
Lehvi mahfuz üstüne iki baş harf oyulup
Yılların yorgunluğu sırtımdaki veballe
Evvelki başbağımın ağarttığı yerlerden.
Delicesine peşinden koşmaktan olsa gerek
Taş yolların üstünde terler biriktirerek
Saniyeler içinde anlatıp sana beni
Bil sen beni diyerek, almaya geldim seni.

Ellerime martılar dolanırken önünde
Yüzümde açan gülü senden saklayamazdım
Sen bilmezsin belki ama ben hergünün dününde
Yalnız sana okunacak nice şiirler yazdım
Gözlerinde melekler kirpiklerine nazır
Yeşillikler örerken gözlerimin şavkına
Ben mısralar dizmişim görünsün diye hazır
Yıllar sonra yüzüme yansıyacak aşkına.

Yalnızlığın tanrısı kıskandırmasın diye
Sana kırık kalbimi ediyorum hediye
Baksan bir kez yüzüme kelimler filizlenir dilimde
O kelimelerden seçip birini bana hep sevgilim de.

Sözlerin sıyrılıp bir kılıç gibi kından
Teşekkür ederim yaralamadı beni
Baktığımdan yüzüne bak bu denli yakından
Gördüğüm hiçbir yar alamadı beni

Kalbim gözlerinin unutulmuş müstemlekesi
Ordularım muzaffer olamıyor gül yüzüne
Sensizlikte güneş bile gökyüzünün lekesi
Ve binlerce dolunayım feda bir gündüzüne.

Sesin çok uzaktan geliyor, bulutları perdeliyor
Yüzünün değmediği geceyi ebabiller deliyor
Birer yıldız olsa sözlerin düşüncemin ufkunda
Herbirini yaksam avucuma sensizlik dolduğunda

Duman karanlığında ayak sesinden yoksun
Ömür yolunu terketmezsem bir şair gibi çıplak
Bakir topraklara güzü serpiştiririm usulca

Yokluğuna başkaldırıp dönüp dağlara baksam
Gemileri seyretsem rüzgarlarımı yaksam

Sanma ağlamayacağım çünkü benimde kalbim var
Senelerdir beklediğim gözlerin üzre çarpar

Ve elbette her güzel şey ermeli nihayete
Saçlarının ucundaki boncuklar kadar sessiz.
Dudaklarını bitiren kıvrımlar gibi eşsiz.

Elveda sevdiğim güzel günler elveda
Sana doğru attığım bir adımdır her veda

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/722363/ebabil-kanadi.html>

Senden Hemencik Sonra

[alt_cizgi]...gözlerin gözlerimde...[/alt_cizgi]
İçimdeki bu sonsuz acıyı dindir,
Kalbimde ruhumda artık senindir .
Ayağına kapansam, yıllarca seni ansam,
Sabahlarıma doğan güneşi ben sen sansam,
Göremeden gözünü cehennemlerde yansam,
Yine de hayır demem, bakacaksan sen bana.

[alt_cizgi]...gözlerim gözlerinsiz...[/alt_cizgi]
Pusulanın bulunması lazım seni görmem için,
Ve denizler med olmalı, uzansam sana.
Köpük damlaları ve incecik belinle,
Sarmalamış birbirini ve tuzlu su.
Kumun yavru kardeşleri, intihara meyilli.
Ellerin var uçmak için güvercinler besleyen.
Lale ekili yollarda konuşan devler hani?
Uzaya yazı yazmak ayaz gelmeden mümkün.
İncitmeden kimseyi toplumsal müdahale,
Narkoz gibi dudakların, ellerimiz çok yalnız!
Şimşeklerin sırtında yere inse bir Tanrı,
Yok olur tutunacak tüm dallar, aslanağzı...
Bir İncil kapağını sarmalayan gazete,
Bizden ne ister ki gaiplik ilanım kayıp.
Stabilize bir yol var bak valla kalbimden kalbine,
Bir darbeyle gelen sevdan monark yaşayıpta...
Felsefemi çok yorma bilirsin ağlayamam,
Olur da uyanırsa yüz yıl uyuyan saçlar,
Kıldan daha da soğuk bir feylesof edası...
Sana mektup yolladım benliğini aşmışsa,
Bir buseyle nihayet ellerimi yıkadım.
[italik]iki ayrı minareyiz, asla buluşmayacak...[/italik]
Tutku mavi beneklidir, prensesler burda mı?
Psikoloji hukuksal boşlukları doldurmaz!
Ki ancak buna senin sevdan mukadder,
Muzaffer ve mukaddes ve ne bi mukayese...
Sana sihirli sözcükler satmaya çalışmadım,
Aşkımın diyarında kurulan pazarlarda!
Sinyal peşinde koşmaktan yoruldum be güzelim,
Bari gözlerime bak karanlıkta gezelim.
Yapmadım ve etmedim, birer yalan değiller.
Seccademin ucunu katlamış karıncalar...
Muallak ve muğlak, kardeşler ve düşmanlar,
Umursama güzelim, beni düşmanlar anlar...
Yılgın ve de bitginim,
TDK ya çok öfkeli...
Siyah bir kadın var akşamüstleri küfreden,
Tanıdın mı güzelim, çay içilen bir kafe...
Sana bir de mahlas aldım,
[italik]/şairin birinde çaldım/[/italik]
Kelebek dedi amma, Türkçem iyi değil mi?
Şiir dille söylenmez ki, kalpten dökülse kafi,
Ve anlasan yeterli, gözlerim afaki olamaz.
Tıkırtılar nihayet ve nihayet tıkırtılar,
Parlayan bir güneş var, siyahlı kadın azgın!
Dilemmalar dillenmekte, gözlerimde elin var,
Hadi yanıma gelsen ya, beraberce ağlasak,
Zaten derslerden kalmışım, talebelikse afili...
Netice ve de netice ve sonunda netice,
[italik]Seni sevmek fiil değil, bir yaşayış tarzıdır...[/italik]

[italik]Ve adının eş anlamı, intihara yönelmek...[/italik]

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736640/sendem-hemencik-sonra.html>

Şiirsiz Şair

ben şair değilim inan,
mazlum insanlar mutlu olabilseydi eğer
ben şiir yazardım.
o vakit dizelerden acı şerbet akardı,
noktalarından birer cellat bakardı,
imgelerimi yakardı karıncalar.
kızıl kıyametler beklenirdi sonundan.
ben bir şair değilim inan.
ağlarken şiir okunmaz,
gözyaşları birer atom bombasıdır şairin oysa.
yıldızlara kement atar,
satır başlarında birer aslan bekler şiirlerin,
satır aralarını kartallar kollar.

Şairler edebiyatın kartelleridir,
şiirlerine aşık olurlar,
kadınlar şairlere,
mermiler mazlumlara.

sevgilim "ben bir şair olsaydım eğer",
yıldırımlar düşerdi parmaklarıma,
okyanusun bittiği yere gömerdim ayaklarımı,
dualar delik deşik olmuşken kara sevdadan,
şiir basardık avuçlarımıza.

ben şair olsaydım eğer,
her dilde seni arardı Tanrı.
oysa Allah her dilde,
şairlere imtiyaz tanır.

ben şair değilim,
şairler gece büyür ,
dertlerini defnederler şiirlere...

şairler unutmazlar sevgilim,
şairler tamahkardır.
"sevip çekilirler,
derler dünya bu kadar"

ben bi şair olsaydım ,
önce sana şiir yazardım.
sonra gider o şiirin adın geçen yerlerinden,
asardım kendimi.
kanımın değdiği her yerden kızıl güller biterdi,
güneş doğmazdı bir daha o güllerin üzerine,
ve inan o güller, yakana yapışırđı.

dünya bir şiir olsaydı sevgilim,
başlığı istanbul,
nakaratları nil,
soru işaretleri kudüs olurdu,,
harflerinden muaveraünnehire dökülürdü göz yaşları mazlumların,
ve şairi kabe'de ikamet ederdi.

benim ellerim birer yağmur,
sen bir bulut gölgesisin.
şiirlerim yoktur benim,
kalemimse dolu çamur.

[italik]ben bir şair olsaydım eğer sevgilim,
sana sevgilim demezdim...[/italik]

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747247/siirsiz-sair.html>

Sonra Sen Geldin İşte

Sonra sen geldin işte,
Güneşi papatyalar taşıdı sırtında.

Sonra sen güldün işte,
Yağmur damlaları melekleri ağırladı.

Sonra sen nefeslendin,
Sıradağlara karlar yağdı.

Sonra sen bana baktın,
Ay düştü yüzüme aniden.

Sonra sen ayaklandın,
Denizler med-cezir oldu.

Sonra sen geldin işte,
Baharı topladık yatağından.

Sonra sen güldün işte,
Süt dişlerinden birer peri haşroldu.

Sonra sen ağladın,
Kuşların kanatları kırıldı.

Sonra sen konuştun,
Tanrı şiir yazdı.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748821/sonra-sen-geldin-iste.html>

Leyl-i Leyla

Senin kalbinden geçip
Kendi ölüme ıktım.
Adın kızgın çölde sancağımdı
Sancağın gölgem.
Güneşmiş yüzün bildim,
Yüzümü kuımlara sildim
Ordularıma yenildim,
Çok savaşlar geçirdim
Oklarım tükendi, mızrağımı yitirdim.
Adını benim virdim
Adına savaşlar bitirdim.
Gelip ölümde durdum,
Çöle kaleler kurdum.
Yüzün ebedi yurdum,
Yurduma bakıp durdum.
Çölde çok aşık vurdum,
Seslerini duyunca,
Leyla deyip uyurdum.
Senin kalbinden geçip
Kendi ölümde durdum.

Senin kalbinden geçip
Donmuş dağlara vardım.
Adını dağlarda arardım.
Ellerin mabedim.
Sana Leyla dedim
Sevdiğimi söyledim
Ellerine değen bir kardım
İncecik bedenine vuslatı sardım.
Leyla ben vardım ve sana yalvardım
Senin kalbinden geçip
Donmuş dağlara vardım.

Senin adınla Leyla
Duyuyorum vaveyla.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753783/leyl-i-leyla.html>

Sahabe

Nurdan parlak sözlere, ateşten hecelere,
Yıldızlarla yarışan sahabelerim vardı.
Şeytanlar çıkmasın diye semaya geceleri,
Birdenbire göklerden göktaşları yağardı.

Çöllere ıssızlığı heybelerinden taşıp,
Develerin sırtında okyanuslar taşırdı.
Ebabil kanadıyla görünmezleri aşp,
İnsaniyete gebe yerlere ulaşırdı.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755903/sahabe.html>

Allahım Kızı Koru

Allahım bi kız seviyorum ki sorma,
Seninde sevdiğini bildiğim, bilirsin.
Böyle saçları var tabi uzun ve renkli ve güzel.
Hoş, göstermiyor bize onları, sen söylemişsin.
Allahım kız çok güzel sen güzel yaratmışsın,
Beni de sen yaratmışsın ya o başka.
Su an bana bakıyor Allahım yardım et.
Allahım kızı okulda gördüm, sana şükür, çok şükür.
İyi ki ona da çok sevdiğine dediğin gibi [italik]'Oku' [/italik] demişsin.
Bana da.
Allahım kızı çok güzel yaratmışsın kıskandım valla.
Gözlerimi kapıyorum artık onu görünce, günah mı?
Allahım nazar değmesin sakın! Koru onu.
Allahım kızı tramvayda gördüm, iyi ki toplu taşıma var.
İyi ki karma eğitim var, iyi ki demokratiz.
Armine çok güzel eşarp yapıyor, ne değişik.
Bonjela da yapıyor hani, haksız mıyım?
Allahım iyi ki örtün demişsin ona, iyi ki.
Herkes onu görseydi halimiz niceydi.
Allahım kız neden bu kadar güzel yoksa kafam mı?
Herkesin gözü var ama sanki ben başka görüyorum,
Ona baktığım her an sanki seni görüyorum!
Allahım koru onu, koru beni,
Onu senden çok sevmek istemem.
Allahım onun sesini duysam günah mı,
Elini tutsam?
Elini tutsam ve desem ki [italik]'Allahım çok şakacısın!
Şimdi onunla ben, ne alakası var yani?'[/italik]
Sonra ellerimi tutsa oda [italik]"Evet"[/italik] dese!
Allahım ciddi olamazsın?
Allahım ciddiyim, sen ciddisin, kız ciddi.
Bu kadar ciddiyet bünyeye zararlı, kızı koru!
Allahım sen güzelsin kız güzel kafam güzel,
Allahım koru onu, koru beni, bizi koru.
Allahım ömrünü ömrümle birleştir lütfen!
Allahım seni seviyorum, teşekkürler,
Allahım sağol yani çok şükür.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756151/allahim-kizi-koru.html>

Epik-Lirizm

Ez şanlı ordularla kalbimdeki kırları,
Okların parçalasın çölümde çadırları.
Rüzgarlara yön verir nefesinde periler,
Melekler seni korur, nurdan yeniçeriler.

Binlerce nefer bekler adeta gözlerini,
Gemiler ufka taşır büyüü sözlerini.

Ordunun sancağında adın dalgalanmakta,
Harflerin birer güneş her adımda yanmakta.
İşgalinin altında acaba kaç adem var?
İşgalin kalplere dik, aşılmaz kutlu duvar.

Savaşçılının yeşil, efsunlu kılıçları,
Atları ak ateşli yeleleri al sarı.
Muzaffer olmuş gibi kalbimde askerlere,
Mızraklarında kanlar damlıyor birden yere.

Tüm kalelerim düşmüş önünde ah gözlerin,
Gözler ah birer orman buz yellerinden serin.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756763/epik-lirizm.html>

Başkaldırı Şiiri

Gözlerin uçan kuşların yansıması,
Ellerinde şiirler okuldan dönüyorsun,
Cennete veda etmiş o kuldan dönüyorsun,
Adını yakama ilişti dim dikkat çekmemek için,
Bana evsiz diyorlar dikkat çekmemem için,
Siyah takım elbise yeterli demokratik,
Komik mi ki acaba benim sevdam tam otomatik!
Yolda sana saatlerce yağmur duası etsem,
Cebinden bıçak çıksa kalbimin içine düşse,
Saçlarından yağmur düşse ben yere düşsem,
Fizyolojim bozulsa kanım karışsa yağmura,
Ellerine bulaşsa yüzüm tenim değse sana,
Sirenler duysak birlikte Azrail bizimle olsa,
Sen gözlerime birer göktaş yollasan,
Şimşeklerin vursa yüzüme yüzüne baksam,
Alev alsın sözcüklerin kanıma yağsa,
Ben sana baksam sen bana baksan,
Ben sana hayran sen bende noksan.
Yüzüm parçalansa dudakların narkoz etkisiyle,
Ben isyan etsem sana etsem birden etsem,
Şiir okumasam sen bana kızsın hatta.
Sonra diye bişey olmasa herşey şimdi olsa,
Sen şiir yazsan ben okusam yağmur yağsa,
Kanım çekilse benden damarlarım boş kalsa,
Ve tenine değen yağmur boşlukları doldursa,
"Ağlama" desem sana "Ağlama artık bana!"
Sen ağlarsan ben susamam, ben sana baksam,
"Sevgilim" desem "Sevgilim mevsim hep kıştır,
Ve şiir sevgiliye bir başkaldırıştır!"

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757729/baskaldiri-siiri.html>

Mavi Başörtülü Devrimci

Sen hala o dertli başını kapatmaya çalışırken,
Birileri gelip sana kinlerini kusuyorsa,
Özgürlükler paravanken sadece,
Ve sen hala direnmeye çalışıyorsan faşistler arasında,
Biz hala bakıyorsak uzaktan senin şanlı direnişine,
Allah nurunu yüceltecekse tekrar İslamın,
Bilesin sevdiğim senin için yüceltecek.

Biz cihaddan bahsederken meydanlarda,
Daha hala kendi saflarımızı sıkılaştıramamışken,
Sen gökyüzü kadar temiz eşarbinla hala dimdik durabiliyorsan,
Yüzün hala temizken o denli pislikler arasında,
Ve biz söyleyecekler bile bulamıyorken sevdiğim,
Bırak artık bu yozlaşmış bizi, senden istediğim,
Dik durmandır bu umarsız cahillikler arasında.

Sen hala dinin için çalışırken durmadan,
Yorulmana, acıkmana aldırmadan güzel gelecekler için,
O kapanan saçlarının her teline sana binler cennet verilecekken,
Kevserlerle yıkanmayı bekliyorsa o saçların sevdiğim,
O kevserler söndürecekse üstümüzdeki cehennemi,
Yaşadığın cehennemi senin nurun boğacaksa yakında,
Allah bizim yerimize hala daha iyi insanlar yollamıyorsa,
Aramızda sen varsındır diye ey güzel insan.

Artık gökyüzü mavi değil inan, sen mavisin,
Saçların mavi senin, kalbin mavi, aklın mavi,
Küfre küfretmeyen dudakların mavi, ellerin de,
Uğruna yazı yaşayacağımız adın mavi senin,
Sen Adeviyyede şehid olan Esmasin,
Sen Rabia'sın, sen meydanlara dökülen müslümansın,
Sen Filistinde vurulan anne, sen Myanmarda yanan bedensin,
Irakta yıkılan camide okunan Kur'anın sahibisin,
Sen günümüzde yaşayan bulunmaz sahabisin.
Sen annesin, sen bacısın, cansın sen canansın,
Sen eşrefi mahlukat içinde en mavisin, mavi olansın.

Bu olanlar mavi başörtülü sevdiğim, bu olanlar,
Mekkeli bir yetimin ebu cehillerle savaşıdır.
Ve bu inan, ne sonudur ne başıdır.
Küfre meyyal olanlar şeytanın yoldaşdır.
Artık herşeyden evvel sen bizsin,
Sen bizim mavi başörtülü devrimcimizsin.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760008/mavi-basortulu-devrimci.html>

Seküler Tanrı

Sevgilim, bana ellerinden bir tanrı yont,
Bak bize bakmadan geçiyor yeni bir kont.
Sevgilim barajlarda balık avlamayı kes lütfen,
Kont bize selam verir o an güzelliğine lütfen.

Sevgilim, kar yağmadan dışarıya çıkmayalım şimdi,
Yurda yasadışı yollardan binlerce diktatör girdi.
Iskala beni silahın namlusu ısınmışken hazır,
Belki İsa alınımıza birer tane haç daha kazır.

Sevgilim, afroamerikan olalım, yurda kaçak girelim,
Yurda kaçak giren diktaları isminle devirelim.
Bir kelebeğin kanadından vuralım ama ölmesin,
Kan kaybederken başında duralım ama ölmesin.

Sevgilim, bizden yerliler varken sesli konuşamam,
Ama akşamüzeri öpüşebiliriz istersen, tamam.
Federallere yer verelim, oyunu önde izlesinler,
Alkışlasınlar oyunu, ne kadar afiliyiz biz desinler.

Sevgilim, kurşun kalemlerle suikastler dizelim tellere,
Kuşlar konadabilir, kurşunlar sekedebilir otellere.
Ama emperyal sistemi protesto edenler otelde kalmazlar,
Kapitaliz demezler, siyah kürk giymez, sigara almazlar.

Sevgilim, tüm dünyevi sistemleri ilga edelim üstümüzden,
İnsanlar o an tapınmayı keserler inan bak büstümüzden.
Sedef işlemeli çakılar çıkacaktır topraktan, alma onları,
Balonlar özgürdür, alırsan çakılar patlatır birgün balonları.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762306/sekuler-tanri.html>

Füturat-V

'Sevmek bir fiil midir yoksa bir yaşayış tarzı mı?' diye sordu puro içen yerli gangster.

Adam gayet sakindi:

'Evlat, insanlar fiillerini yaşarlar!' dedi.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763276/futurat-v.html>

Sen, Yağmurun Züleyhası

Seni beklemek, en yoğun halidir yaşamın...

Yılları bir ana sığdırmışsan,
Ellerin boştaysa ya yağmur yağarsa,
Yüzün tebessümlerle uçuksa,
Derdi olmayana dert katmaksa görevi gözlerinin,
Şiir adındır.

Kırmızıysa sen bakınca sokaklar,
Mavi adamlar yürüyorsa köprülerde,
Yağmura çalışırsa gözlerin,
Züleyhalar büyütecekse narın içinde,
Toprağın en kahpe renkleri bile vurgunsa,
Sen yolda yürüyorsan,
En aşağılık adam bile bliyorsa,
Kırmızıysa sen bakınca sokaklar,
Şiir kuşkudur.

Sen konuşursan, kuşlar uçarsa,
Beyaz güvercinler yakama konarsa,
Yan yana yürürsek,
Şiir yüzündür.

Sen ağır ağır yürürsen,
Gemiler senle yürürse,
Koşarsan, ayacağın takılırsa,
O taş oraya yıllar önce konmuşsa,
Sen düşmüşsen,
Ben yanında değilsem,
Ellerin hep kansa, gözlerinde bir deniz,
İçimden bir deniz kopsa o an,
Ağlayamam.

Ben seni sevsem,
Uzaktan sevsem,
Ellerim değmese,
Sesini duyamasam, kokunu bilemesem,
Seni sevmek adına sevdalar bilemesem,
Bana bakmasan, ellerim yanmasa,
Saçların görünse ama yanmasa,
Adını desen, ben desen, seni desen,
Birine benzetiyorum desen,
Ben desem, beni desem...
Şart kipi iflah olmasa,
Ağlasam.

Selver Metin/Fatih

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765530/sen-yagmurun-zuleyhasi.html>

Aşkın Tarihi Serüveni

Avuçlarıma gömdüm hüznü,
Üstüne ağır sözler yükledim.
Siyah yalnız kalmasın diye,
Beyazı da ben uydurdum.

Saç tellerinden sevgililerin,
Ne hikâyeler başlatmıştık oysa.
Kelebekler uçmazdı, kalbimiz derin,
Yüzümüz beyazdı şiirler uzunsa.

Ağaçlar yasaktı şairlere o zaman,
Fikirlerini düşürürsün derlerdi birden.
Ama hiç okumamıştık biz onu üstattan,
Bir şair ki ölmüş düşüp şiirden.

Şehrin duvarlarına kadar sınırlar vardı,
Oysa ne Gazzeydik biz ne de Filistin.
Bir şair tanırdım, ambargoya yalvardı,
'Haritada gösterin' dedi 'Nerede Filistin?'

O zaman ölmek mübah gelmişti bana,
Azrail'in yanında şiirler canlanıyormuş.
Ağaca çıktım ve çağırırdı 'Toprak Ana'
Dedim ağaçlarda cidden şiirden anlıyormuş.

Toprağa çekerken ayrılık beni,
Aşk tuttu ellerimden, engelledi.
O gün bu gündür minnettarım ona,
Beni vermemişti, ellerim olmasaydı.

O gün bu gündür dedim ya,
O gün bu gündü işte, anla.

Binlerce sesle boğuşurken ben,
Aşk kapadı kulaklarımı, bir anda.

Yağmur yağmazdı, yalnız olmasaydım,
Ve şubat 13 gün yaşardı yada.
Ben ne kadar alışmasam da,
Kalp çizimlerim yanlış anlaşıldı.

Sokaklar uzundu istediğimiz kadar,
Ve her yol muhakkak çıkardı O'na.
Her yolun sonunda ayrı sevdalar,
Her sevdadan bir yol vardı O'na.

Acaba ki aşk iki kişilik miydi?
Yoksa beni mi kandırdı kızlar?
Eski gramofonda şarkılar ninniydi,
Bir Diaz vardı çalan, birde hırsızlar.

Kadınlar ağlıyor ve Diaz bunun farkında,
Kıyametse yaklaşıyor her adımda.
Yeni öğrendim bunu üstelik
Şu anki ben en yaşlı benim.

Netice olmaz mıydı noktayı bulmasaydık,
Yarım mı kalırdı ya da duygular?
Aşk bitmezdi mesela o zaman hiç,
Devamedegelen bir virgül furyası.

Farkında olmadan ağlıyoruz oysa

Kızlar elbet güzeldir, yüzü boyanmadıysa.
Şiiri herkes yazar iki ayak ve imgeyle,
Ama aşk unutulacak bir şey değil bu böyle.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765779/askin-tarihi-seruveni.html>

Mefkure

Sen gülünce yağmur gibi gülersin,
Dişlerini göstermez, usulca gülersin,
Dertleri unutturur gülmen, dudakların.
Kuşları kanatlandıran gülmelerin vardır senin,
Sen güldün mü yağmur gibi gülersin,
Bir bağbozumu olur gülüşünde,
Başkasına gülersen gülüm, beni de bozabilirsin.

Yürümende ayrı bi heves olur, aşk olur,
Ufak adımlar olur, yük olur, kaykılırsın,
Elinde bir çanta olur, beyaz olur, dolu olur.
Sen yürürsün, kuşlar durur, sen yürürsün,
Züleyha görür seni, O'da durur, sen yine yürürsün,
Yürüyerek tüm şehri çayır çimene bürüyebilirsin,
Yürüyerek kalbimde durmadan büyüyebilirsin,
Tüm şiir durur ve sen hala yürüyebilirsin.

Bakışın olur, evet dönüp bakışın olur,
Sen bakınca tüm bakmalar yasaklanır,
Ay gibi bakarsın, az bakarsın, öz bakarsın,
Anne gibi ve dost gibi ve dert gibi ve üzgün gibi.
Yar gibi bakmazsın ama bakarsın, bakarsın.
Birileri mutlaka demiş olmalı bunu sana,
"Güzelim, sen büyüyünce çok can yakarsın!"

Ellerin olur, kitap tutan, kalem tutan, ateş tutan,
Bebeklerini okşayarak uyutan ellerin olur.
Beyaz gibi ama daha beyaz olur, parmakların olur,
Herbiri birer meşale yakan parmakların olur,
Sen gibi, alevi taşıyan parmak uçların olur,
Kıvılcımlar yayar etrafa, sayfaları tutuşturur.
Senin ellerin olur, parmakları boşluğa açılan.

Burnun vardır, adına kasideler dizilecek burnum,
Tatlı kokuların süzülün istediği burnun olur senin,
Hafif kalkık olur nar'ı eceler gibi, melikeler gibi,
Sultanlar sultanına sunulan kadifeler gibi parlak olur,
Ve melike ve ece ve sultan sen olursun, senin burnun olur,
Nar'ı hayatları karartan renkli gözlerine açılan!

Ve nihayet senin gözlerin, derin gözlerin vardır,
Ufka süzgülü bakan, dolu bakan gözlerin vardır.
İçinde yiğitler katleden, zifir barındıran gözler,
Senin gözlerin olur, bakarsın ve baktığın yer yar olur,
Bakarsın ve bakanlara bu yer ve gök dar olur,
Bir bakarsın ve baktığın beşer, dünyaya serdar olur,
Bakmazsan, şavkın vurmayan yerler zindan olur,
Senin gözlerin olur, renklerini yakından bakanların bildiği,
Şiirlerin yer ettiği ezgiler tüten gözlerin olur.

Senin iplikleri Hint elinde, Çin ilinde dokunmuş,
Üstüne 'Bismihu' denilerek gazeller okunmuş,
Saçlarını kapatan ayetlerin olur, lafz'lar olur.
Leyla gelir, tarar ve tapar, saçların olur.
İçinde şehirler büyür, gözlerim ölür, siyah olur,
Çocuklar güler gibi bakan sarı saçların olur,
Dalgalı olur, düz olur, kızıl kestane olur.
Saçların olur, rengine düşen ışık kaybolur.

Senin bir sesin vardır, sıcak bir soluğun vardır,

Ozanları ağlatacak bir hikaye vardır sesinde,
Ve dilinin nihayet her 'Allah' demesinde,
Göğe yükselen dertli bir melek vardır,
Sesinin değdiği her yerde bir emek vardır,
Adını Rahmân'dan yıllarca istemek vardır,
Senin bir sesin vardır, buğusu gözümde tüten,
İnce hançerleri andıran dudaklarına değen.

Nihayet senin dudakların olur, ince olur,
Kıvrımında büyük ordular kaybolur,
Senin dudakların olur, arasından aşk saçar,
Elif saçar, Lam saçar, Mim saçar,
Ta Ha saçar, Ya saçar, Sin saçar,
Dudakların olur, dünya harplerine kapılar açar,
Başka rüyalar görmeyen dudakların olur, temiz olur,
Tek tek birer mucize olur, tek düşünce olur,
Senin dudakların olur, fethedilmeyen kaleler yıkar,
Senin ağzın vardır, leyl karanlığı Allah'a çıkar.

Senin adın vardır, kimselerin bilmediği bir ismin olur,
Rab 'ol' der ve senin ismin kalbe kaydolur.
Harfleri Havva'dan kalmış bir adın olur,
İsmine yazılmış mesneviler olur, romanlar olur,
Harfleri zehirli olur, yasak olur, intizar olur,
Aşk derler ben inanmam, adın bir intihar olur.

Selver Metin/Kocaeli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/766124/mefkure.html>

Kırmızı Ceked

Bir kumarbaz geliyor revolveri kaynıyor,
Bir kadını ağlarken acımadan vuruyor.
Avucunda kurşunlar ve ayakta duruyor,
[italik]'Sevgilim hadi bunlar birer yalan de bana'[/italik]
Bir büyücü büyüyor kocaman gözlerinde,
Ve kalbi de sığmıyor üstündeki kabana.
Bakışını hissedince içimde çok derinde,
Yuvarlanıyor elimden senden kalma zarlarım,
Kırmızı cekedimi kuşlara ısmarlarım.

Peşinden bir sürü kuş uçar adım bakıyor,
Kanatları paslanmış, gagalarında yara.
Peşinden uyanmadan birçok nehir akıyor,
Köpükleri vuruyor gökten düşen kuşlara.
Kumarbaz mermi sıkırsa piyanoda tuşlara,
Ölüm marşı çalıyor, tüm kuşlar alçalıyor,
Vezir şahı vuruyor, kopuyor kanatlarım,
Kırmızı cekedimi kuşlara ısmarlarım.

Kara kara kediler gölgeleri kesiyor,
Kumarbazın önünde fırtınalar esiyor,
Şehri تنها yapıyor geçtiği yollar ıslak.
Sesinin ardında mızımız cızırdıyor bir plak,
Yeraltına batıyor yeni yetme polisler.
Kumarbazı gizliyor geceden gelme sisler.
Vurunca gözlerime o geceden akisler,
Birden şaha kalkıyor göğsümdeki atlarım,
Kırmızı cekedimi kuşlara ısmarlarım.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772133/kirmizi-ceked.html>

Şeyhim

Sen gidedur be şeyhim, aban da al giderken.
Yayan gitme istersen, gel at alalım sana.
Ananı da al şeyhim, baban da al giderken,
Arkadaşların çoksa, yalnız kalalım bana.

Zikrini boşverme hiç, kitapları bırakma,
Konuşurken dilinden hitapları bırakma,
Hepisin iç kafire şarapları bırakma,
Cebimizden tesbihi haydi salalım yana.

Fazla konuşma dilde, fenalık gelmese iy,
Saçlarını gösterme, başınada bi fes giy.
Sabahları uyuma, yaprağa düşünce çiy,
Kalk iki namaz kıl ki, iyce dalalım zana.

Sayın şeyh sakalların, cübben ve mavi yara,
Soracağım bunu ben, anlat bana bi ara,
İsmi kodladım hem, altı yüzlü bir zara,
Kumarbazım ben şeyhim, para çalalım bana.

Demem o ki burada, sen yaşarken bir dini,
Ateşe yürüyen halk, artırmazsa derdini
Cennet için şeyhim, kurtarmaya kendini,
Papazdan bikaç dönüm arsa alalım sana.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775186/seyhim.html>

Feth

Doğunun kadim şehirleri bir bir düşerken,
Rum Ateşi hala yanmaktaydı.
Bir yerlerde, çok uzaklarda bir yerde,
Kudretli bir ordu hazırlanmaktaydı.

Bir akşamüstüydü ya da daha geçti,
Gözlerinin gördüğü şu ovalardan,
Gözlerin bir daha göremeyeceği bir ordu geçti.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777603/feth.html>

Sevmek Sünnettir

Şimdi neresinden başlasak bi şiire,
Neresinden tutup kaldırsak bi kuşu,
Bir elmayı hangi tarafından bölsek ikiye,
Gökten kurşunlar sekmeye başları

Ne zaman ismini ansak gizlice bir kızın,
Birini ne zaman sigara almaya yollasak,
Biri çay demlese, biri birini sevse,
Ne zaman bir küfretse ayyaşın biri,
Genzimizden acımaya başlıyor hayati

Sevgilinin sözleri birer şiir eder bunu demiştim,
Bunu demiştim azıcık Kuran sevgilim, azıcık aşkı
Azıcık merhamet et seven adama azıcık bak,
Merhem eti
Sevgilim neresinden tutsak hayatın,
Elimizde kalıyor, birilerinden kalma yaralar.

Nerede birini izlesek, nerede deniz görünse,
Nerede takılsa tehlikeli adamlar kadrāja birden,
Bir ağacın ağlamadığını iddia etsem, nerede?
Derli toplu hayatlar kurulsa bu şehirde,
Devlet orada aniden bir araf büyütür.

Kimi sevse delikanlılar kimi arasa,
Kimi delikanlılar kimi ablaları ...gibi.
Efendim dese biri bana azizim. Azizem,
Nerde kaybolsa bir kadın saçlarıyla,
Kim derde deva ederek sözü, bi kuş vursa.
Bi kuş vursa biri, bizi vursa ıskalamadan,
Kim diye sormadan bir postal, bir bürokrat,
Bir polis biz sormadan bizi sorsa,
Sırta kadem basmakta bir duvar,
Sırta kadem basan bir duvar var.

Defterini buluyorum bir sıranın üstünde,
Elimde olmayan sebepler var.
Elimde bir kağıt var, yüzün yüzüm dedim,
Dün duydum bunu sende duy istedim,
[italik]Sevmek sünnettir sevgilim...
[/italik]

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779907/sevmek-sunnettir.html>

Persona non grata (İstenmeyen adam)

Ay gibi gülerdi kız, ay gibi güzeldi,
Zambaklar takardı saçlarına gencecik,
Gülüşüyle vadiler kuş sesiyle dolardı,
Göz kapakları sürgün çağırırdı ülkeme.

Yağmurlar dökülürdü gözlerine aniden,
Hikayeleri vardı gece ağlardı dağlar.
Kumrular yer ederdi eteğinde sımıcak,
Avucunda rüzgarlar, saçlarında sonbahar

Şirin sözleri yoktu, konuşmazdı kimseyle,
Denizi seyretmeye gözlerine inerdik.
Alacakaranlıklar yokluğunu gözlerdi,
Olmadığı yerlere konardı birden akşam.

Ellerinde kimsesiz uzun şiirler vardı,
Bir şafak besmelesi bastığı çimenlerde.
Kırmızıyı severdi gözlerinden anlardık.
Suya aksi düşünce utanır kaybolurdu.

Nuru gündüzü aşar senelere uzardı,
Yüzüne meylederdi günebakan çiçeği.
İsminde köşe kapan nice ayetler vardı,
Kördüğüm kıyısında beklerdi birisini.

Uzun değildi fakat göğe değerdi başı,
Leyla şarkı söylerdi, O bir yere dalardı,
Kimsecikler bilmezdi gözlerini kapardı,
Yabancı esintiler çalardı kapımızı.

Rüya gibiydi sanki gözümüzle görmezdik,
Bedeninde bembeyaz bir erguvan üşürdü.
Kollarında uyurdu vurulmuş ala geyik.
Allah bir gün Onu da toprağına düşürdü.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789333/persona-non-grata-istenmeyen-adam.html>

Kırmızı Balık

Seni sevmek, kırmızı bir balığın
suda bıraktığı izde
seni görmek gibi birşeydi.

Biz birbirimize hem en yakın
hem en uzak olduk.
Sırt sırta verip birbirimizi göreceğimizi sandık,
Kırmızı balık.

Kar yağarken sıcak memleketlere
şaşkınlığıyla güzelleşen bir çocuk
gülümser gözlerinde.

Sen uyumak için yorganı
başıma çekerken korkarak,
Yürüyen annemin ayaklarının
sesini duymayayım diye
kulaklarımı kapa kırmızı balık.

Kaybolunca sen yanımdan
Ben çok yalnızken şehir çok kalabalık,
Kırmızı balık.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794984/kirmizi-balik.html>

Öpülesi Ölüm

Bana cennetinden bir kuş gönder
Gagasında da Yusuf kokulu gömlek
Düğmesi bir intihar akşamı sesi
İntihar etmek ve kusursuz ölmek
Kolaydır bir kızı öperken ölmek
Hatırla seni öperken öldün.

Bana cennetinden bir kuş gönder
Göğsünde yılların tortusu birikmiş
Kartalları yakan ateş serencamı
Ellerinde yıkanmış yılların tortusu
Göğsümüz bi yandan hala intifada
Ellerimde tortusu yıkanmış yılların

Bana cennetinden bir şey gönder
Senin adını taşıyan birşey
Bulutları saklasın geceleri benden
Bir Gazze sessizliği...
Zamirler kucağında taşkın denizlerde
Sarp yokuşlarda koşacak birşey mesela.
Bir memur uykusunda karyola köşesinde
Kırmızı balıkla bir imtihan yaşasın.
Bana cennetini gönder

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809203/opulesi-olum.html>

Yeterlilik

Deniz maviyse güzelim, hava kararmamış demektir,
Gözlerinin rengini dökübilirsin yüzüme,
Utanma, beni sevdiğini söyleyebilirsin,
Yalan dahi söyleyebilirsin,
Bilirsin ben utanırım, sana şiir yazmaya.

Ellerimiz sıcaksa fazla uzaklaşmamışız demektir,
Kokunu bırakabilirsin en nazenin kuşlara bile,
Gözlerime bakmadan uyuyabilirsin,
Uyanabilirsin,
Bahçene yeni bir baharı getirebilirsin,
Ellerimi bırakabilirsin.

Şarkılar söylüyorsam, daha ölmemişim demektir,
Sevmeye devam edebilirsin,
Kimseye söylemeye lüzum duymadan,
Kırmızı çiçekleri ellerinde büyütebilirsin,
Sesini verebilirsin, ağlayan bir çocuğa,
Onu cennete yükseltebilirsin.

Gözlerim hala ışıldıyorsa,
Seni görmeye mecalim var demektir,
İstedğin kadar güzelleşebilirsin,
Korkma, korkmam,
Melekleri kışkandırabilirsin,
Sevdiğini söyleyerek beni kandırabilirsin.

Sana şiir yazabiliyorsam, hala umudum var demektir,
Beni tren garlarında bekleyebilirsin,
Yağmur altlarında, bahar bahçelerinde,
Uzun uzadıya kitaplar okuyabilirsin bana,
Ellerimi tutabilirsin,
Denize bakabilirsin, yüzümü gözüne boyayabilirsin,
Havayı karartabilirsin,
Beni sevebilirsin.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837390/yeterlilik.html>

Diriliş

Uzun gecelerinde sonbaharın,
Ve kuşlar, şehrin iç ceplerine saklandığı zaman,
Bir rüzgar şapkasını bırakmadan masaya
Ayakkabıları ile girince kente,
Bir silahşör kalkanı düşünce yere birden,
Günlerin namludan kaçan bir mermi gibi geçtiğini göreceksin,
Yağmur damlalarının saçlarını işgal ettiği an.

Bir kitapçının camekanından yansıyan hikayeler vardır,
Uzun uzadıya seyredilen bir filmde sonra
Hemen kimsenin ulaşamayacağı bir yere konulur zaman.
Çocuk ruhlu bir şair düşürür onu yere,
Ve başlar amansız takibi Anabella'nın,
Düşerken ağlamamak için güler,
Bir tankın peşinden şğırtirken delicesine.

Bir mermere düşer bazen vurulan hayaller,
Peşi sıra kurşuna dizilir konuşmayan ne varsa,
Oysa değil mi ki, susmak bazen sağanak bir yağmurdur,
Arzın kuruyan kalbine yağın.
Ve bilmeliler;
Sadakta kalan son ok gibi, yalnızdım oysa.

Bombalar yağar memleketime, kar yağar,
Peşi sıra melekler dökülür semadan,
Ağlayan çocuk susturulur bir bayrak karasıyla.
Kocaman gözleri dünyayı taşır da bazen,
Dünya ufacık bedenini taşıyamaz, tökezler ve düşer
Bir bayram sabahını kırlangıç kanadında...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844470/dirilis.html>

Sen

Aysel'in sesi deprem gibi hoş,
Konuşunca beni bir titreme sarar.
Çünkü içimde açılan her kapının ardında,
Aysel'in uyuduğu bir sandalye sallanır.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866885/sen.html>

Toph

Toph, yeşil entari ve sarı bandana,
Bilekten hareketler ve narin bir el,
Birşeyler bükmek ve kovalamak ölümü,
Toph, bükülen sadece toprak değil.

Ba Sing Se, devasa surlar ve düşmeyen şehir,
Korkmadan yol almak ve nihayet gece,
Değil elbette sevmek, büyük zorunluluk,
Kimine göre Kaçak, bir körpe sadece.

Görmek için göz önünde olmak gerekmiyor,
Senin kalbinin çarpımı, toprağı bile bölerken,
Toph, beni duyamazsın, hissetsen gerek,
Çünkü bükülen sadece değildi toprak.

Biri Kara Haydut demişti oysaki Toph,
Uzun bakamayış ve görmeyen gözler,
İtina, kovalamaca, uzun susuşlar, ateş,
Bükmek, amansız bir çağrıyı yineler.

Uçuyorsun, koşarak taşlar altında sanki mutlu,
Uluslar değil senin için gerekli, bir kalp,
Kaç-kovala, uyu ve uç, bitmeyen hava,
Su bile kalbimi duymuştu o gün.

Toph, beklemek bazen çok uzun gelir,
Sana mektup yollamak, oysa gözlerin senin,
Görmek lüks değil yaşamak adına artık,
Toph, bükülen sadece kalbimiz değil.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872685/toph.html>

Sen Gelince

sen gelince,
çiçekler kapısını açiverir evimin
anne kokusu gibi,
kutlu bir haber gibi, yayılır hemen
gelişin.

sen gelince,
şehre bir bomba gibi düşer yağmur.
elini kaldırmayanı vurur saat,
flaş bir haber patlar gökyüzünde.
elleri ardında gezen bi adam,
ruhunun ceplerine saklanmış bir kadın bulur
sokağın başında.
yalnız şairler bilir, nereye düşeceğini,
isimsiz aşıklara atılan kurşunun.

sen gelince,
üzerine kader yazılmış kağıtlara tütün sararlar.
arasında doldurulmuş büsbütün
bir dağın yamaçları...

sen gelince,
bir anne gibi sarılır şehre rüzgar.
koklar en ıssız ağaç diplerini bile,
kolunda dünden kalma hırkası,
üstüne örter kimsesizlerin...

sen gelince,
şehrin sokaklarında kaybolur gece,
kendini bulamaz gün ışısı bile,
yiter gider yollardan.
-oysa hala gecedir vakit...

senin gelişin,
kömür karalı cekette üşüyen bir beden,
ışıldayan vitrinlerdir bu şehrin kabalığı.
hoh'lanan avuçlara uzun göz dalmaları,
ve rica minnet bulunan bir sigara...

sen gelince,
kentnin dudaklarına düşer ismin.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879063/sen-gelince.html>

Boş Hayaller Dükkanı

Aysel'in her ilmek atışı oyasında
Her bakışı mor yazmalara kesince
Ufka uzun tüller serper geceden,
Yeni bir buluta ev sahibi olur
Yüzü dökülmüş ağaç.

Aysel ne zaman baksa göklere,
Kuşların kanadı dolanır birbirine.
Çünkü Aysel'in her bakışı aynı zamanda,
İçinde saklar ani gelen bir kışı.

Aysel, bir bakış attı mı bana,
Kalbimin tüm pencereleri tuzla buz olur,
İçimde can kırıkları.

Aysel'in bakışı
Bir altın vuruş fırsatı
Direkten dönen tüm hayallere.

Aysel, gözümü karartıyor.
Her gün bohçasıyla önünden,
Yeni bir şehre göçüyor,
Arkasında unutarak beni.

Aysel'in benim için söylemediği her söz
Bir kör bıçak olur uzar içimde,
Sonu görünmeyen bir kervan gibi.

Aysel yakmadan içtiğim her sigara
Ucunda Roma yanan bir mağara,
Kelimeleri tükenmiş bir şair yatağı.

Aysel olmadan baktığım her ev
Dünya savaşı geçirmiş bir sığınak.
İçinde neleri saklıyor bilemem,
Ve neleri sayıklıyor...

Aysel olmadan bana uzatılan her el,
Geçmişine kurşun sıkan bi mafya,
Kırmızı bir zaafı söylemeye korkan.

Aysel'in sesi deprem gibi hoş,
Konuşunca beni bir titreme sarar.
Çünkü içimde açılan her kapının ardında,
Aysel'in uyuduğu bir sandalye sallanır.

Aysel...
Esaslı, fiyakalı bir yumruğu masaya
Ben görmeden vurdu Aysel.
Yüzümün yarısı hemen
Döküldü kitalara...

İçimdeki salıncaklar,
Aysel'e sakıncalı.

Aysel bana gülerse
İçimi dökceğim
Yeşil bir çaydanlıktan
Tüm çay bardaklarına.

Aysel beni severse
Ellerim kelepçeli

Bir kutuya saklayıp
Önüne koyacağım
Anahtarı nerede?

Aysel kalbime
İçine kelebekler sıkıştırılmış bir
El bombası fırlattı,
Patlaması aşk meselesi.

Aysel eline her aldığında yeni bir kitabı,
Bir güvercini her çağırdığında ittifaka,
Her okuduğu Ya-Sin bir intihar neferi.
Her harfi bir ehabil taşır, her harf bir intifada,
Her güvercinin kanadında bir çocuk kalbi,
Aysel'in tüm varlığı, tertemiz bu alın teri.

Ne zaman Aysel desem bilmeden,
Şehri bir trafik sıkıştırıyor köşeye.
Aysel demek çünkü kırmızı gibi bişey,
Işıklı bir şey, parlak bir şey,
Hiçbir yere gitmiyor gözümün önünden.

Aysel uzun etekler giyer, elleri kınalı.
Bir Kudüs gezer saçlarının arasında.
Herkes gibi devlette bilir ki Aysel,
Hürmüz'den geçirir iplerini aniden.
Beyrut gibi bakar gözleri, kimseye...
Elleri İstanbul gibi, karmakarışık.
Ağlıyordur da belki Aysel, ama,
Hangi nehre dökülüyor yaşları bilemem.

Aysel'den dökülen her göz yaşı,
Bir Nuh olup düşer göklere
Yüzümde bir tufan yorgunluğu.

Aysel hergün ayaklarına çiviler takıp,
İçimden geçiyor.

Ben bakınca hep aynı kaldırımdan geçiyor, Aysel...
Biliyor kendi gibi beni de,
Rüzgar ancak toz kaldırmaz göklere.
Güneş sadece yakmaz yüzümü, kendisi...
Aysel biliyor, kem küm etmesin bence!
Aysel beni,
Aysel de beni,
Ben de Aysel'i
De... ben de Aysel'i
Tanımıyorum.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879211/bos-hayaller-dukkan.html>

Fesleğen

Biri var, elleri fesleğen kokan,
Balkon demirlerine günleri bağlayıp
Kaçmaya çalışıyor yarınlara

Biri var elleri fesleğen kokan
Yüzüne bir Yusuf şehriini kurmuş,
Dudakları bir Nil, çöle susuyor

Biri var elleri fesleğen kokan
Sarhoş bir bakış gözlerinde müstakil
Kimseye de sanmıyor aşkı.

Biri var, elleri fesleğen kokan,
Cinayet sebebi aklına gelen hayal
Korkutuyor en haşin ölümü bile.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/936665/feslegen.html>

Bayazıt

artık galata kulesi,
kız kulesi'ne yazdığı mektupları
hezarfen'e değil de
şehir hatları vapurlarına veriyor.

çünkü hezarfen,
durmadan ısıkalıyor kız kulesi'ni
ve her seferinde
mihrü mah'a gidiyor
isimsiz mektuplar.
ve her gelen risalede,
mihrü mah mektupların
bayazıt yangın kulesinden
geldiğini zannediyor.

çünkü istanbul'un en çapkın kulesi
bayazıt yangın kulesi.
beş abisinin arasında bekleyen
sultan ahmed'in müennes minaresine
her seferinde yakalanmadan
göz kırpan da
o.

galata bunlardan habersiz
hala kız kulesi'nden
bir kıvılcım beklerken
kız kulesi gönlünü
boğazın serin sularına bırakalı
kim bilir kaç zincir çekildi haliç'e.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/939380/bayazit.html>

Giz

Yan yana olunca biz,
Onlarca güneş dolanır ufukta,
Gözlerimiz şişerdi mutluluktan
Kilitli kapıları açan parmaklarım
Alfabeye yeni harfler katardı.
Olmayan yataklarda yatar
Denizleri seyreder,
Kurulmamış şehirlere girerdi ruhum.

Seninle farklı günlere yatar,
Aynı göğe uyanırdım
Yazılmamış şarkılar söyleyip
Bekler dururdum gönlünün kıyısında.

Bir gün oluyor senin sesin
Saniyeleri saatlere bölüyor.
Ellerin
Büyük bir ustalıkla
Bulutlar çiziyor gözlerime,
Parmaklıklar çiziyor.
Dudaklarında bir sonbahar akşamı
Dudakların kaybolduğum bir çöl
Dudakların cehennem
Bir şark kadını yüzün
Şiire galebe çalıyor
Baktıkça bir ateş
Yakıyor beni.

Mesafelere sarılıp yatıyorum
Kendime yeni acılar icat edip.
Seni arayan ellerim,
Günlerin saçlarına dolanıyor
Çözülmeleyen problemler
Gibi umutsuz
Gibi yalnız
Gibi.
Elinde bir makasla zaman
Dönüp duruyor etrafımda
Sonra sen geliyorsun
O ağacın altına.

Bu şiirimi,
Gözlerini diktiğin yere gömüyorum.

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/950912/giz.html>

Yorulmuşundur

yorulmuşundur;
kağıtlar kalemler dolmuştur masana,
yatağında dünden kalma hayallerin,
ellerini kaybetmişsindir belki.
gözlerindeki gurbet,
yüzünü aynalarda aramış...

yorulmuşundur;
çokça okuyup, az gülmüş,
bir düşü sarıp koynunda,
sımsıcak bakmışsındır camdan.
insnalar görmüşsündür,
düşen yaprakları seyreden kuşlar,
rüzgarın elleri ceplerinde gezen bir oğlan...

yorulmuşundur;
gözlerin ferini yitirmiş,
nefes nefese göğsün.
kalbin dur durak bilmemiş
otobüs dudaklarını kaçırmışsındır.
kimi kimseyi tanımadığın
o تنها sokakları tek tek adımlamış
yollarda bildik bir ses beklemiştir.

yorulmuşundur;
uzanmış yatağına beni düşünmemiş,
cezbene kapıldığım günü,
takvimden silmeye çalışmışsındır belki de,
yürüdüğüm yolları düğümleyip üflemiş belki...

yorulmuşundur,
dur ve dinle;
gece şarkısını bizim için söylüyor,
ben, ikimiz için de susuyorum,
ikimiz için de üşüyorum.
yalnızlık, beni ikimiz için de vuruyor,
ikimiz için de bekliyorum seni.
bizimkiler ikimiz için de savaşıyor,
güneş doğacaksa ikimiz için,
ay öksüz bir şarkıcıysa ikimiz için,
yağmur içimiz..

yorulmuşundur;
uyumani seyretmenin hazzını
yaşamadan ölmek
zapt ederken mutluluğumu.

yorulmuşundur,
uyu...

Selver Metin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973082/yorulmussundur.html>

Krallar Çağı

Hükümdarlar Çağından geldim,
Yolunu ateşlerin kestiği eceleri,
Kayıle uykusundan uyandırmadan
Gecenin koynuna koyarak başlarını,
Uykusuz günleri saçlarından
Öperek geldim.

Sultanların saraylarında yüzümü,
Bir hüküm kılıcının aksinde görünce
Ovaları dolduran hüznümü
Bir dilberin dudaklarına ateşle,
Alevle ve kopkor bırakıp,
Atımı mahmuzladım ateşler arasına..

Gecelerin koynundan kalkıp geldim,
Kasırları, kısıraları, hanları
Bir münzevi hırkasıyla adımlarken
Güneşten ve aydan haberler alıp,
Uzatınca kahinler usulca birer name
Katlayınca dağları rüzgar ufkumda,
Yüzyıllık yorgunluğun bıçkın sesiyle
Kalbimi,
Dinlemeden ve dinlenmeden geldim.

Kralların Çağından geldim,
Yağmur çağırdı beni,
Toprak ben koktu,
Ateş harladı.
Alevlerden ben yansım gözlere,
Kalplere korkuyla birlikte dolan bendim.
Bendim Musa'nın
Denizi bölen inancı,
Çarmıha çivi çakan da bendim,
İbrahim'e odun taşıyan da.

Krallar Çağından geldim,
Damladı hançerimden zaman
Ve çağları kapatan sesimle,
Şimdi buradayım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012335/krallar-cagi.html>